

Sneløven

21. årgang nr. 2 · December 2011

DALAI LAMAS 10. MARTS TALE

10

TILTRÆDELSESTALE AF TIBETS NYE PREMIERMINISTER I EKSIL

13

UDTALELSE AF DALAI LAMA OM HANS EFTERFØLGERE

17

Tidsskrift udgivet af Støttekomiteen for Tibet

Sneløven
udgives af Støttekomiteen for Tibet.
ISSN 0907-2365
Bladet sendes til alle medlemmer
samt personer tilknyttet
Støttekomiteens arbejde.

Sneløven udkommer mindst 3 gange
årligt. Oplag 500 eksemplarer.
Ansvarshavende redaktør
Anders H. Andersen
aha@city.dk

Design
Janne Wedenborg
Tryk
Eks-Skolens Trykkeri ApS
Miljøcertificeret DS/EN ISO
14001:1996

Artikler med navngiven forfatter
udtrykker ikke nødvendigvis
Støttekomiteens synspunkter.

Indlæg modtages gerne pr. email.
Annoncer koster 500 kr/halvside
og 800 kr/helside.

Støttekomiteen for Tibet, Danmark,
er en uafhængig, privat, dansk for-
ening, hvis formål det er med frede-
lige midler:

1. at informere om forholdene i Tibet
2. at støtte tibetanernes krav om over-
holdelse af menneskerettighederne
3. at støtte det tibetanske folks krav
om et frit og uafhængigt Tibet
4. at støtte tibetanernes kamp mod
økonomisk, kulturel og økologisk
ødelæggelse
5. at støtte de tibetanske flygtninge

Støttekomiteen for Tibet
Ryesgade 90 A
2100 København Ø
Åbent tirsdage 16-18

Tlf. 35 43 66 90 kontor
Tlf. 35 43 74 31 formand
Tlf. 20 42 68 12 kasserer

Giro 9570-2719134
Email tibet@forening.dk
Internet www.tibetkomite.dk

Medlemskab: kr. 250,-
(stud., pens., arb.løse 200,-)
Støttemedlemskab: kr. 350,-

Dette nummer af Sneløven er desværre blevet forsinket, og vi har været nødt til kun at producere to blade i år. Det skyldes, at vi mangler en redaktør. Se annoncen på siden 4. Til gengæld har Støttekomiteen så meget desto mere at berette i dette nummer af vores medlemsblad. Siden foråret har vi været involveret i flere besøg af eksiltibetanske ledere samt andre begivenheder såsom demonstrationer og koncerter.

I eksil har tibetanerne foretaget et endeligt brud med traditionelle styreformers og er nu et velfungerende demokrati i et samfund med en adskillelse af religion og politik. Dalai Lama har naturligvis været central i disse processer, så udover hans tale den 10. marts bringer vi hans historiske erklæring om Dalai Lama-institutionens fremtid sammen med den fremtrædende Tibetforsker Robert Barnett's analyse af denne.

Ikke mindre historisk var indsættelsen af Lobsang Sangay som Tibets første folkevalgte sekulære premierminister med fuldt politisk ansvar for eksilregeringen. Du kan derfor læse hans tiltrædelsestale inde i bladet.

Støttekomiteen ønsker dig god læsning og et godt nytår.

Redaktionen

**HAR DU LYST TIL AT BLIVE AKTIV I KOMITEEN?
VI MANGLER ISÆR FOLK TIL INFORMATION-
ARBEJDET, PR OG FONDSANSØGNINGER**

**Kom og kig, få en snak, køb en bog
eller ring på tlf. 35 43 66 90 i åbningstiden tirsdage 16-18.**

Indlæg til Sneløven sendes til
Støttekomiteen for Tibet, Ryesgade 90 A, 2100 København Ø,
tibet@forening.dk

Næste deadline: 1. februar 2012

Forsidefoto: kinesisk fotograf [se side 30] © Margot Donkersloot

Miljøcertificeret:
Denne tryksag er Svanemærkegodkendt

Leder ... Tibetanere brænder for deres tro og frihed	5
Nyheder fra og om Tibet	6
Dalai Lamas 10. marts tale	10
Kalon Tripa Dr. Lobsang Sangays tiltrædelsestale	13
Udtalelse af Hans Hellighed den 14. Dalai Lama, Tenzin Gyatso, om spørgsmålet om hans reinkarnation	17
Mellem linierne: En fortolkning af Dalai Lamas udtalelse om sin efterfølger	22
Brevveksling med udenrigsminister Villy Søvndal	26
Referat fra generalforsamling i Støttekomiteen for Tibet	28
Årsberetning fra Støttekomiteen for Tibet	29
Årsregnskab for Støttekomiteen for Tibet	31
På vej	32

Vil du være redaktør på Sneløven?

Støttekomiteen for Tibet mangler en frivillig med gode dansk- og engelskkundskaber, der har tilstrækkelig indsigt i samfundsforholdene i Tibet til at kunne udvælge og redigere artikler og nyheder til vores medlemsblad tre gange

årligt. Et solidt kendskab til tekstbehandling og informationsøgning via internettet er også nødvendigt.

Kontakt Anders Højmark Andersen, aha@city.dk, 5055 2842

TIBETNYTLISTEN

Modtag nyheder om Tibet via email

Gennem Støttekomiteen for Tibet's nyhedsservice kan alle interesserede få tilsendt nyheder om Tibet pr. email. Nyhederne indhentes gennem det verdensomspændende netværk af Tibetorganisationer, dansk presse, Tibets regering i eksil, den kinesiske regering og kinesisk presse, andre NGO'er m.m.

ner. Det betyder, at vi udsender emails jævnligt, alt efter hvad der sker i Tibet og om Tibet i Danmark og andre lande.

Listen er anonym (dvs. at ingen får din emailadresse), og du kan altid framelde dig igen.

Til listen udvælger vi de vigtigste nyheder om menneskerettigheder, politik, økonomi, udvikling, miljø, sociale og kulturelle forhold i Tibet samt om arrangementer og aktio-

Du tilmelder dig ved at sende en email til Anders Højmark Andersen, aha@city.dk, med besked om, at du gerne vil på Tibetnyttelisten.

REGNSKAB FOR INDSAMLINGEN TIL JORDSKÆLVSOFRENE I KYEGUDO

Støttekomiteen for Tibet samlede penge ind til ofre for jordskælvet i Kyegudo i Østt Tibet fra den 1. maj 2010 til den 1. maj 2011. Statsautoriseret revisor Peder Pedersen fra revisionsaktieselskabet Vistisen & Lunde har været så venlig at udføre den lovlige revision af regnskabet gratis. Vi bringer her regnskabets nøgletal.

Modtagne gaver fra personer	12.903,00
Indsamlet i indsamlingsbøsser	3.470,50
Indsamlet i alt	16.373,50
Udgifter til indsamlingsbøsser og bankgebyrer	-304,88
Indbetalinger/refusion fra Støttekomiteen for Tibet	304,88
Resultat af indsamlingen	16.373,50

Inksamlingen skete med tilladelse fra Københavns Politi ved brev af 22. december 2010 i medfør af lovekendtgørelse nr. 623 af 15/9 1986 om offentlige indsamlinger, som ændret ved lovekendtgørelse nr. 555 af 6/6 2006.

Overført til Tibetan Village Project (21.07.10 og 17.06.11)	16.373,50
Resultat	0,00

Leder

Tibetanere brænder for deres tro og frihed

Den tibetanske forfatter Tsering Woeser er nok den vigtigste stemme for det store flertal af tibetanere, der lever under kinesisk styre. Hun bor i Beijing, hvor hun i modsætning til befolkningen i Tibet i de seneste år har været i stand til at give udtryk for sine holdninger og fortolke begivenhederne i Tibet relativt frit, så længe hun gør det gennem udenlandske internetservere og bogudgivere. Vi har i denne leder overladt ordet til hende. Woesers mod kunne tjene som inspiration for de danske beslutningstagere, der i alt for høj grad retter sig efter urimelige krav fra Kinas diktatorer.

Støttekomiteen for Tibet

Tibetanere brænder for deres tro og frihed

Det kinesiske kommunistparti er ude af stand til at forstå meningen - og styrken - i en troendes offer.

Af Tsering Woeser

Da jeg tog mod Beijing fra Lhasa for en måned siden, var jeg lettet over ikke længere at leve i undtagelsestilstand med soldater og politi overalt. Men for tibetanerne følger smerten med, hvor som helst vi er: Nyheden om at endnu en tibetaner har sat ild til sig selv.

Tretten munke og nonner har begået selvmord som en protestform siden 2009. Det mest rystende er synet af Palden Choetso, en 35-årig nonne, der brændte sig ihjel i sidste måned. Videoen er ikke mere end 3 minutter lang, og man er lamslået lige fra starten. Den unge kvindes krop er omspændt af flammer, men hun står oprejst og ligner en brændende fakkell. Jeg holdt hænderne for mit ansigt, for tårerne flød som regn.

Først forestillede jeg mig, at hun havde taget et skridt fremad fra flammerne og samtidig råbte Dalai Lamas navn. Det var kun, da jeg kiggede efter, at det gik op for mig, at hun ikke var gået frem, men vejede fremad fra hoften, mens hun kæmpede for at holde sig oprejst. Samtidig skreg folk på gaden og kiggede hjælpeløse på, mens den heftige ild tappede hendes kræfter. Da den unge nonne faldt, holdt hun stadig sine hænder sammen i inderlighed. [...]

Kommunistpartiet forstår ikke, hvad der sker. Despoterne tror kun på våben og penge. De mangler ikke kun selv tro; de kan ikke engang forstå den troens kraft, der motiverer til en sådan uselvskhed.

Tibetanerne er ikke så dumme, at de ikke værdsætter deres liv. Det er snarere despoterne, der har antændt de flammer, der omsvøbte disse munke og nonner, ved at presse dem ud i desperation. [...]

De kinesiske kadrer og politi er i alle klostrene i Tibet. De blev udsendt af partiet for at hjernevaske alle munkene og nonnerne og få dem til at fordømme Dalai Lama som en dæmon samt hæve deres hænder for at hylde kommunistpartiet som deres frelser.

Den kinesiske regering er bange for, at tibetanere, der ofrer deres liv, vil inspirere de levende til modstand. Men uanset hvordan den prøver at skjule selvaftændingerne og forvrænge deres betydning, fortsætter sandheden med at slippe ud. Selv i den tilspidsede situation, hvor Tibet står for enden af et geværløb, vil der altid være tibetanere, der er parate og villige til at blive „brændende martyrer“.

Deres ofre har to betydninger: den ene er at beskytte deres tro og den anden at kæmpe for frihed. Da de døde, råbte de brændende tibetanere: „Tibet har brug for at blive frit!“ „Lad Dalai Lama komme hjem!“

Oversat fra kinesisk af Paul Mooney og fra engelsk af Anders H. Andersen.

Kilde: The Wall Street Journal, den 6. december 2011.

Nyt fra og om Tibet

Af Ida Routbe og Anders H. Andersen

Selv mord

12 selvfbrændinger i Tibet i år

Siden den 16. marts i år har der været 12 kendte tilfælde af selvfbrændinger i Tibet. De er alle fundet sted som en protest imod den voldsomme undertrykkelse, der fulgte i kølvandet på folkeopstanden i Tibet i foråret 2008. Seks af de 10 mænd og 2 kvinder vides at være døde. Fire af de 12 var munke i det store Kirtikloster i Ngaba i Østtibet, og tre var tidligere munke herfra.

Denne ekstreme protestform er ny i Tibet og startede i Ngaba by den 27. februar 2009, hvor en 13. selvfbrænding fandt sted. Efter at myndighederne aflyste den vigtige nytårsceremoni mønlan i Kirtiklostret, hældte munken Tapey benzin over sig selv og vandrede brændende gennem byens gader bærende på et hjemmelavet tibetansk flag, indtil han blev skudt af politifolk, der slukkede ilden og førte ham bort. Hans tilstand og opholdssted er fortsat ukendt.

Efter munken Phuntsogs selvfbrænding den 16. marts i år skete der en forværring af situationen i Kirtiklostret, som den 20-årige var tilknyttet. Selvfbrændingen fandt sted på årsdagen for oprøret i 2008 og skete i protest mod de kinesiske myndigheders fortsatte undertrykkelse i Tibet. Som en konsekvens afspærrede de kinesiske sikkerhedsstyrker klostret og tog hårdhændede metoder i brug for at holde munkene under kontrol.

Siden begyndelsen af april begyndte sikkerhedsstyrkerne, der før omringede klostret, at opholde sig indenfor området. Her lavede de observations-

poster ovenpå platforme på klostrets stupaer for at kunne holde øje med al aktivitet i Kirti og standsede klostrets ældre munke i deres gøremål. Over 33 mennesker blev arresteret i forbindelse med Phuntsogs protest, deriblandt munkens lillebror og onkel.

Efter Phuntsogs død udsendte de kinesiske medier en officiel erklæring, der påstod, at munke forsinkede hospitalsbehandlingen og gav forkerte oplysninger om Phuntsogs identitet. Erklæringen afviste ikke, at Phuntsok blev banket af politiet, hvilket flere kilder hævder, den benægter blot, at han blev banket til døde. Endvidere nævner den intet om de demonstrationer, der fulgte umiddelbart efter selvfbrændingen.

I maj 2008 skrev en række Kirtimunke et brev til eksiltibetanerne i Indien, hvori undertrykkelsen i området beskrives med ordene „for meget for vores hjerter at høre om, og for meget for vores øjne at bevidne“. Ifølge brevet sættes uskyldige tibetanere i bås som kriminelle af de kinesere, de har delt tusinde års historie med som naboer. Munkene gør det klart, at de ikke protesterer imod det kinesiske folk, men imod den kinesiske regerings politik i Tibet. Dalai Lama reagerede på situationen i Kirti ved at udsende en appel den 15. april, hvori han indtrængende anmodede det verdenssamfundet om at overtale de kinesiske ledere til at udvise beherskelse i måden, de takler situationen på.

Kort tid efter at den 35-årige nonne Palden Choetso fra klostret Ganden Jangchup Choeling den 3. november brændte sig ihjel på et gadehjørne i Tawu i Kham (Sichuan), gik en video

af hendes selvfbrænding verden rundt. Myndighedernes svar var at lukke området ned og sende soldater til hendes kloster.

Den seneste selvfbrænding fandt sted den 1. december i byen Khamar i Chamdo i den østlige del af Tibet Autonome Region. Her satte Tenzin Phuntsog, en familiefar og tidligere munk fra Karmaklostret, ifølge foreløbige forlydender ild til sig selv, men overlevede og blev indlagt på hospital.

Kilder:

Tibetan Centre for Human Rights and Democracy (TCHRD), International Campaign for Tibet og Dalai Lamas kontor.

Se <http://www.dalailama.com/news/post/663-appeal-by-bb-the-dalai-lama> og <http://www.savetibet.org/resource-center/maps-data-fact-sheets/self-immolation-fact-sheet>

Forbud

Kina forbyder religiøse ceremonier under det tibetanske valg i eksil

Ifølge en rapport modtaget af The Tibet Post International blev et stort antal bevæbnede tropper sendt ind i Ngaba amt i Østtibet under det tibetanske valg i eksil og efter nylige protester i regionen. Samtidig intensiveredes overgrebene og kontrollen med området.

Den 20. marts fik munkene i Kirtiklostret at vide af embedsmænd fra Sichuans provinsregering og lokalregeringen i Ngaba, at enhver munk, der

ønskede at forlade klostret først måtte sikre sig garantibreve fra klasselæreren, fra den ansvarlige for disciplin og fra de regeringsembudsmand, der var udstationeret i klostret. Den 21. marts bekendtgjorde de nyankomne embedsmænd, at de ville påbegynde et nyt genopdragelseskursus kaldet kampagnen om „patriotisk religion“.

Kilde: Y. C. Dbardhowa, *The Tibet Post International*, den 23. marts 2011

Arrestationer

Politisk forfølgelse og tortur fortsætter i Tibet

Ifølge tibetanske og vestlige organisationer, der monitorerer menneskerettighedssituationen i Tibet, har de kinesiske myndigheder gennem hele 2011 fortsat med at arrestere tibetanere, der kritiserer det kinesiske styre eller på anden vis ytrer sig på måder, som regimet ikke bryder sig om. Rapporter om tortur forekommer også jævnligt.

Den 1. november blev Laten, en ca. 44-årig bonde, arresteret af civilklædt politi, da han ville hente sin søn i folkeskolen i Taktse. Myndighederne mistænkte ham for at være involveret i produktionen af dokumentarfilmen „Leaving Fear Behind“, som viste interviews med tibetanere, der udtalte sig om situationen i Tibet forud for afholdelsen af OL i Beijing i 2008. Laten er fortsat forsvundet.

I oktober blev Jolep Dawa idømt tre års fængsel i en retssal i Barkham i Ngaba præfektur, Sichuan. Den 39-

Den 4. november 2011 deltog Støttekomiteen for Tibet i en international demonstration i Nice i anledning af G20-topmødet i Cannes.
Foto © Mia Korling

årige mand er lærer i Ngabas nationalitetsmellemskole og blev oprindeligt arresteret den 1. oktober 2010. Anklagerne mod ham er ukendte. Han er redaktør og grundlægger af det tibetansksprogede blad Du-rab kyi nga. For flere år siden blev Dawa tilbageholdt i en måned efter at have deltaget i en kampagne for at stoppe brugen af dyreskind til tibetansk tøj.

Siden 2008 er mere end 65 tibetanske intellektuelle, herunder forfattere, studerende, kunstnere og andre kulturpersonligheder, blevet tilbageholdt, pryglet, chikaneret, forhørt og/eller idømt langvarige fængselsstraffe.

Kilde: *Tibetan Centre for Human Rights and Democracy (TCHRD)*, www.tchrd.org

Kalon Tripa

Lobsang Sangay valgt som politisk leder

Den 8. august 2011 blev Lobsang Sangay indsat som Kalon Tripa, dvs. premierminister i den tibetanske eksilregering. Han blev valgt gennem en demokratisk folkeafstemning

blandt tibetanere i eksil den 20. marts. Valgets resultat blev bekendtgjort den 27. april

Sangay, der blev født i Darjeeling i 1968, flyttede i 1995 til USA for at studere jura på Harvard, hvor han tog en doktorgrad i den tibetanske eksilregerings historie. Inden han flyttede til USA, hvor han siden har boet, var han aktivt medlem i The Tibetan Youth Congress i Delhi og deltog i mange protester imod det kinesiske styre i Tibet.

Siden har han modereret sit syn på Tibets selvstændighed og ønsker nu, som Dalai Lama, et „ægte selvstyre“ indenfor Kinas grænser. Hvis tibetanerne garanteres autonomi, har Dalai Lama sagt, at han er villig til at acceptere Tibet som en del af Kina. Denne holdning bakker Sangay op om, men selv om han ikke opfordrer de tibetanere, der bor i Tibet, til at demonstrere imod det kinesiske styre, kan han godt forstå deres frustration og følelser forårsaget af den systematiske diskrimination og undertrykkelse, de udsættes for.

Dette illustrerer det dilemma, den tibetanske leder står overfor; skal vold ikke være tibetanernes strategi? Indtil videre har sidstnævnte ikke forandret situationen i Tibet, hvorimod de voldelige demonstrationer i højere

grad har formået at rette omverdenens fokus på den tibetanske sag.

„Så længe undertrykkelsen fortsætter, vil der være modstand fra det tibetanske folk,“ siger Sangay. „Det er derfor, Dalai Lama og den tibetanske regering siger, at en fredelig dialog med Kina er nødvendig for at løse problemet så hurtigt som muligt.“ Indtil videre har de ni forsøg på dialog mellem Dalai Lama og Kina dog ikke bevirket nogle positive resultater.

Kilder: Raveendran/Agence France Press/Getty Images, BBC News, Mas-sachussetts

Valg

Rapport om det tibetanske valg

På trods af mange udfordringer anses det tibetanske valg for frit og retfærdigt, lyder vurderingen fra International Network of Parliamentarians on Tibet (INPaT) i en rapport fra april i år. Den 20. marts var INPaTs Tibetan Election Observation Mission (TEOM) som en del af et verdensomspændende initiativ tilstede ved valgstederne i Belgien, Canada, Indien, Nepal, Schweiz og USA for at føre tilsyn med det tibetanske valg, hvilket er første gang nogensinde. Det er også første gang, at der var åben konkurrence om posten som Kalon Tripa.

Selvom meget forløb, som det skulle, peger INPaTs rapport på en række forhold ved det tibetanske demokratiske system, der bør forbedres. Et af kritikpunkterne er, at ventetiden på at stemme i visse tilfælde var over 3

timer, hvilket førte til overfyldte valgsteder og var en kilde til bekymring, da det potentielt kan reducere fremmødet af vælgere samt skabe forvirring i valgprocessen.

Et andet problem er relateret til nonner i tilbagetrækning, som indtil videre har stemt ved deres refugium med risiko for manipulation med indholdet i valgurnerne. Derfor bør nonnerne få mulighed for at stemme pr. mail i ugerne inden valget. Også den lange tid fra selve valgdagen til stemmerne blev talt op vækker stor bekymring og bør reduceres drastisk, påpeger rapporten.

Som konklusion ansporer rapporten desuden den tibetanske eksilregering til at sætte en grænse for donationer og udgifter i forbindelse med valget samt påbyde offentliggørelse af alle bidrag, kandidaterne modtager. Også en øget støtte til kvindelige kandidater samt en indførelse af tosprogede stemmesedler i de lande, hvor unge eksiltibetanere ikke er i stand til at læse tibetansk, er ifølge rapporten ønskværdigt.

Kilde: International Network of Parliamentarians on Tibet (INPaT), www.inpatnet.org

Norsk vinder

Chungdak Koren valgt som medlem af det eksiltibetanske parlament

Af Olav Gunnar Ballo, formand

Daglig leder i Den norske Tibet-komite, Chungdak Koren, stillede som én

af fem kandidater op til valget om de to pladser, Europa har i tibetanernes eksilparlament i Dharamsala i Indien. Parlamentet har i alt 44 pladser, og blev oprettet i september 1960 som en direkte konsekvens af, at Dalai Lama måtte flygte i eksil fra Tibet den 10. marts 1959. Der er parlamentsvalg hvert femte år, og dette var det 15. parlamentsvalg i rækken. Alle eksiltibetanere har stemmeret, og 83.000 tibetanere registrerede sig denne gang.

I Norge stemte 23 af 25 stemmeberettigede tibetanere ved valget den 20. marts 2011. Dette var anden valgrunde, da der i Europa skulle vælges to blandt de fem kandidater, som fik flest stemmer i første valgrunde i oktober 2010. Valget af Chungdak Koren som Europas repræsentant gør hende til den første eksilparlamentariker fra et nordisk land til det eksiltibetanske parlament. Der var samtidig valg af Kalon Tripa (statsminister for den eksiltibetanske regering). Den 42 år gamle Lobsang Sangay vandt valget med 55 % af stemmerne. Han er født i Indien, men flyttede til USA i 1995, hvor han uddannede sig til jurist på Harvard.

I sin årlige 10. marts tale sagde Dalai Lama, at han ønskede at overgive sin politiske magt til den folkevalgte eksilregeringschef. Han ønsker, at det tibetanske folk får en fuld demokratisk regeringsførelse. Lobsang Sangay og det eksiltibetanske parlament vil dermed spille en hovedrolle i at følge op på den politiske arv efter Dalai Lama. Det eksiltibetanske parlament mødes i Indien i maj for at gennemføre lovændringer, som tilrettelægger overførslen af den politiske magt fra Dalai Lama til

Dalai Lama besøgte Danmark den 18. april, hvor Støttekomiteen for Tibet arrangerede et møde med medlemmer af Folketingets Udenrigspolitiske Nævn og Udenrigsudvalget.
Foto © Arkiv

det første møde nu i maj. Dalai Lama vil fortsat være åndelig leder for Tibets befolkning.

Chungdak Koren, som har boet i Norge, siden hun ankom fra Indien i 1969, bliver dermed en af 44 parlamentarikere, som skal deltage i denne vigtige beslutningsproces for Tibets befolkning. Formanden for Den norske Tibet-komite Olav Gunnar Ballo siger, at valget af Chungdak Koren til tibetanernes parlament i Indien er en historisk begivenhed, eftersom ingen fra Norge har deltaget tidligere. Da Norge har tildelt Dalai Lama fredsprisen, har landet en helt speciel position i tibetanernes bevidsthed. Dette gør, at valget af Koren som tibetansk parlamentariker også bør få opmærksomhed blandt norske politikere og i norsk presse, afslutter Ballo.

Kilde: Pressemeddelelse fra Den norske Tibet-komite, den 2. maj 2011

V 70

Ny Folketingsbeslutning om Tibet

Efter en forespørgselsdebat fremsat af Dansk Folkeparti besluttede et stort flertal i Folketinget den 27. maj 2011 nedenstående vedtagelse (V 70). Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Grønland, Færøerne og løsgængerne Pia Christmas-Møller og Christian H. Hansen fremsatte sammen et modforslag, V 69, der tilkendte det tibetanske folk fuld selvbestemmelsesret i stil med Grønland, men det blev samtidig nedstemt. Støttekomiteen for Tibet havde forud for debatten sendt de

udenrigspolitiske ordførere et udførligt baggrundsmateriale, der påviste, at verbalnoten til Kina delvist var

blevet til på grundlag af urigtige og fordrejede oplysninger, men det blev desværre ikke taget til efterretning.

Forslag til vedtagelse V 70 Om verbalnote om Kina/Tibet

Af Michael Aastrup Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Niels Helveg Petersen (RV), Vilhelm Christensen (LA)

Samling: 2010-11 (1. samling)
Status: Vedtaget

Om forslag til vedtagelse

Sagsgang
Fremsat 27-05-2011
Behandlet 27-05-2011

Forslag til vedtagelse

Folketinget udtrykker sin fortsatte bekymring over for menneskerettighedssituationen i Kina og over forholdene i Tibet og opfordrer regeringen til fortsat at arbejde for forbedringer og for at beskytte det tibetanske folks unikke kulturelle og religiøse traditioner.

Folketinget tillægger det strategiske partnerskab med Kina stor betydning, herunder et tæt

samarbejde og ligeværdig dialog baseret på gensidig respekt. Som udgangspunkt for partnerskabet bekræfter Folketinget sin fortsatte tilslutning til etkinapolitikken, og at Danmark som følge heraf – i overensstemmelse med EU-linjen – opfatter Tibet som en del af Folkerepublikken Kina.

Folketinget opfordrer til, at dialogen mellem repræsentanter for Dalai Lama og det eksiltibetanske samfund og den kinesiske regering genoptages og føres igennem til et resultat, der sikrer tibetanerne reelt selvstyre inden for rammerne af den kinesiske forfatning med kulturel og religiøs frihed og respekt for menneskerettighederne. Folketinget noterer sig, at Dalai Lamas repræsentanter ikke har stillet krav om uafhængighed.

V 70 vedtaget med 89 stemmer (V, S, SF, KF, RV og LA) imod 20 (DF og EL). V 69 er dermed bortfaldet.

Kilde: <http://www.ft.dk/samling/20101/Vedtagelse/V70/index.htm>

DALAI LAMAS

10. MARTS TALE

UDTALELSE FRA DALAI LAMA PÅ 52-ÅRS DAGEN FOR DEN TIBETANSKE FOLKEOPSTAND

I dag er det den 52. årsdag for det tibetanske folks fredelige opstand mod det kommunistiske Kinas undertrykkelse i den tibetanske hovedstad Lhasa og den tredje årsdag for de ikke-voldelige demonstrationer, der fandt sted i hele Tibet i 2008. Ved denne lejlighed vil jeg gerne hylde og bede for de tapre mænd og kvinder, der ofrede deres liv for Tibets retfærdige sag. Jeg vil gerne udtrykke min solidaritet med de, der fortsat lider under undertrykkelsen, og jeg beder for alle følede væseners gode helbred.

I mere end tres år har tibetanerne – på trods af at være blevet berøvet deres frihed og af til stadighed at leve i frygt og usikkerhed – været i stand til at opretholde deres unikke tibetanske identitet og kulturelle værdier. Og endnu vigtigere er det, at nye generationer, som ingen erfaring har med et frit Tibet, modigt har taget ansvar for at søge at fremme den tibetanske sag. Dette er beundringsværdigt, for de eksemplificerer styrken af den tibetanske ukuelighed.

Denne jordklode tilhører menneskeheden, og Folkerepublikken Kina (FK) tilhører dens 1,3 milliarder indbyggere,

som har ret til at kende sandheden om tingenes tilstand i deres land og i verden som helhed. Hvis borgerne er tilstrækkeligt oplyste, har de evnen til at skelne mellem rigtigt og forkert. Censur og begrænsning af adgangen til oplysninger krænker grundlæggende menneskelig anstændighed. For eksempel anser Kinas ledere den kommunistiske ideologi og dens politikker for at være korrekte. Hvis dette virkelig var tilfældet, burde man roligt kunne gøre disse politikker offentlige og åbne for granskning.

Kina er med verdens største befolkning på vej frem som en verdensmagt, og jeg beundrer det økonomiske opsving, de har formået at skabe. Kina har også et kæmpemæssigt potentiale til at bidrage til menneskelig fremskrift og verdensfred. Men for at gøre det må Kina gøre sig fortjent til omverdenens respekt og tillid. For at gøre sig fortjent til denne respekt må Kinas ledere fremme en større gennemsigtighed, således at deres handlinger passer til deres ord. Til sikring af dette er ytringsfrihed og pressefrihed nødvendige. Ligeledes kan gennemsigtighed i forvaltningen hjælpe med til at begrænse korrupsion. I de senere år har Kina oplevet et stigende antal intellektuelle, der beder

om politiske reformer og større åbenhed. Premierminister Wen Jiabao har også udtrykt støtte til dette. Det er vigtige tilkendegivelser, og jeg byder dem velkommen.

Folkerepublikken Kina er et land, der består af mange forskellige nationaliteter og er beriget af en mangfoldighed af sprog og kulturer. Beskyttelse af sproget og kulturen for hver af disse nationaliteter er en politik, som er udtrykt tydeligt i Folkerepublikkens grundlov. Tibetansk er det eneste sprog, der har bevaret hele omfanget af Buddhas belæringer, inklusive tekster om logik og teorier om viden (epistemologi), som vi har arvet fra Indiens Nalandauniversitet. Dette er et videnssystem styret af fornuft og logik, der har potentiale til at bidrage til alle væseners fred og lykke. Derfor vil politikken om at underminere en sådan kultur i stedet for at beskytte og udvikle den i det lange løb føre til ødelæggelse af menneskehedens fælles kulturarv.

Den kinesiske regering udtaler ofte, at stabiliteten og udviklingen i Tibet er grundlaget for dets velbefindende i det lange løb. Imidlertid udstationerer myndighederne til stadighed et stort

antal tropper i hele Tibet og øger restriktionerne for det tibetanske folk. Tibetanerne lever i konstant frygt og uro. For nylig er mange tibetanske intellektuelle, offentlige personer og miljøforkæmpere blevet straffet for at have givet udtryk for det tibetanske folks grundlæggende forhåbninger. De er blevet sat i fængsel for efter sigende at have „undergravet statsmagten“, selv om de i virkeligheden gav stemme til tibetansk identitet og kulturarv. Sådanne undertrykkende tiltag underminerer enhed og stabilitet. Ligeledes er der i Kina blevet anholdt sagførere, der forsvarede folks rettigheder, uafhængige skribenter og menneskerettighedsaktivister. Jeg opfordrer kraftigt Kinas ledere til at tage denne udvikling op til overvejelse og straks løslade disse samvittighedsfanger.

Den kinesiske regering påstår, at der ikke er nogen problemer i Tibet bortset fra Dalai Lamas personlige privilegier og status. Virkeligheden er, at den fortsatte undertrykkelse af det tibetanske folk har fremprovokeret en udbredt og dyb modvilje mod gældende officielle politikker. Folk fra alle samfundslag udtrykker ofte deres utilfredshed. At der er et problem i Tibet, kan ses af de kinesiske myndigheders manglende held til at vise tibetanerne tillid eller vinde deres loyalitet. I stedet lever det tibetanske folk under konstant mistænkeliggørelse og overvågning. Kinesiske og udenlandske besøgende til Tibet bekræfter denne barske virkelighed.

Lige som vi eksiltibetanere kunne sende undersøgelsesdelegationer til Tibet i de sene 1970'ere og tidlige 1980'ere, foreslår vi derfor igen nogle lignende besøg. Samtidig vil vi gerne opfordre til, at der sendes repræsentanter fra uafhængige internationale forsamlings, inklusive parlamentarikere. Hvis disse skulle finde, at tibetanerne i Tibet er lykkelige, vil vi gladeligt godtage det.

Den realismens ånd, der var fremherskende under Maos lederskab i begyndelsen af 1950'erne, førte til, at Kina underskrev 17-punktsaftalen med Tibet. En lignende ånd af realisme herskede igen i Hu Yaobang's tid i de tidlige 1980'ere. Hvis der havde været en

KALON TRIPA DR. LOBSANG SANGAYS TILTRÆDELSESTALE

Oversat af Lodrö Sangpo Joergen Larsen

Den 8. august 2011

Kære medtibetanere:

I dag, på denne lykkebringende dag, hvor Guru Rinpoche, den store indiske yogi som udbredte buddhismen i Tibet, blev født, og i nærvær af Hans Hellighed Dalai Lama, vores højt ærede leder, accepterer jeg med dyb ydmyghed posten som Kalon Tripa.

Vi påkalder Tibets ånd og guder og gudinder for at våge over os og lede os. Min dybtføjte taknemmelighed går til den overvældende støtte fra tapre mænd og kvinder i eksil og til den vedholdende solidaritet og støtte fra vore tapre brødre og søstre i det besatte Tibet. Vi motiveres gennem deres støtte og opretholdes gennem deres bønner.

Velsignet åndeligt af Hans Hellighed Dalai Lama og autoriseret politisk til at fortsætte den udvidede historiske legitimitet fra Hans Hellighed Dalai Lamas store institution, er jeg her ikke som resultat af min egen personlige præstation, men som resultat af det hårde arbejde og de mange ofre, der er gjort af de ældre generationer i Tibet og i eksil. I dag lover jeg at fortsætte med at bygge på denne storslåede arv fra vore ældre. Jeg lover jer, mine medti-

min hensigt, vil støtte min beslutning og som følge deraf lade det finde sted.

Jeg vil gerne bruge denne lejlighed til at mindes venligheden hos lederne af forskellige lande, der skønner på retfærd, medlemmer af parlamenter, intellektuelle og Tibet støttegrupper, som har været trofaste i deres støtte til det tibetanske folk. Vi vil især altid mindes den venlighed og vedvarende støtte, vi har modtaget fra Indiens folk og regering og fra delstatsregeringer for gavmildt at have hjulpet tibetanerne med at bevare og fremme deres religion og kultur og sikre eksiltibetanernes velfærd. Til alle jer udtrykker jeg min dybføjte taknemmelighed.

Med mine bønner for alle væseners velfærd og lykke.

Den 10. marts 2011, Dbaramsala

fortsættelse af en sådan realisme, kunne Tibetspørgsmålet såvel som adskillige andre problemer nemt have været løst. Uheldigvis afsporede konservative synspunkter disse politikker. Som et resultat er problemet efter mere end 6 årtier er blevet endnu mere u håndterligt.

Det tibetanske plateau er kilden til de store floder i Asien. Fordi det har den største koncentration af gletchere bortset fra de to poler, anses det ofte for at være den „tredje pol“. Miljøødelæggelser i Tibet vil have skadelig indflydelse på store dele af Asien, især Kina og det indiske subkontinent. Både de centrale og de lokale myndigheder såvel som den kinesiske offentlighed bør erkende ødelæggelsen af Tibets miljø og udvikle levedygtige tiltag for at beskytte det. Jeg appellerer til Kina om at tage hensyn til overlevelsen af de folk, der påvirkes af, hvad der rent miljømæssigt sker på det tibetanske Plateau.

I vore bestræbelser på at løse Tibetspørgsmålet har vi vedholdende fulgt den gensidigt gavnlige Middelvelsmetode, som søger ægte selvstyre for det tibetanske folk indenfor Folkerepublikken Kina. I vore samtaler med embedsmænd fra den kinesiske regerings Arbejdsafdeling for en Forenet Front har vi tydeligt og detaljeret forklaret det tibetanske folks håb og aspirationer. Mangelen på ethvert positivt svar på vores ganske fornuftige forslag får os til at tænke på, om de er blevet fuldt og korrekt videregivet til de højere myndigheder.

Siden forhistorisk tid har tibetanske og kinesiske folkeslag levet som naboer. Det ville være en fejltagelse, hvis vores uløste meningsforskelle skulle påvirke dette ældgamle venskab. Særlige anstrengelser bliver gjort for at fremme et godt forhold mellem tibetanere og kinesere, der bor i udlandet, og jeg er glad for, at dette har ført til en bedre forståelse og venskab mellem os. Tibetanere indenfor Tibet bør også opdyrke gode relationer med vore kinesiske brødre og søstre.

I de seneste uger har vi været vidne til bemærkelsesværdige ikkevoldelige

kampe for frihed og demokrati i adskillige områder i Afrika og andre steder. Jeg tror fuldt og fast på ikkevold og magt til folket, og disse begivenheder har endnu engang vist, at beslutsomme ikkevoldelige aktioner faktisk kan skabe positive forandringer. Vi må alle håbe, at disse inspirerende forandringer fører til ægte frihed, lykke og velstand for folkene i disse lande.

Et af de ønsker, som jeg har næret siden min barndom, er reformeringen af Tibets politiske og sociale struktur, og i de få år, hvor jeg havde den egentlige magt i Tibet, lykkedes det mig at foretage nogle grundlæggende ændringer. Selv om jeg var ude af stand til at forsætte dette arbejde i Tibet, har jeg benyttet enhver mulighed for at fortsætte dette, efter vi kom eksil. I dag, indenfor rammerne af Eksiltibetanernes Forfatning, bliver Kalon Tripa'en, det politiske lederskab og folkets repræsentanter valgt direkte af folket. Vi har været i stand til at indføre et demokrati i eksil, som er i overensstemmelse med standarderne i et åbent samfund.

Så tidligt som i 1960'erne har jeg gentagne gange understreget, at tibetanerne behøver en leder, der er frit valgt af det tibetanske folk, og til hvem jeg kan overdrage magten. Nu har vi helt klart nået det tidspunkt, hvor dette bør effektueres. Under den kommende elvte samling af det fjortende tibetanske eksilparlament, som begynder den 14. marts, vil jeg formelt foreslå, at de nødvendige ændringer bliver gjort i Eksiltibetanernes Forfatning, så den afspejler min beslutning om at overdrage min formelle myndighed til den valgte leder.

Efter at jeg har fremlagt mine intentioner, har jeg modtaget gentagne og alvorlige anmodninger både inde fra Tibet og udefra om at fortsætte med at udøve politisk ledelse. Mit ønske om at afgive magten har intet at gøre med et ønske om at unddrage mig et ansvar. Det er udelukkende for at gavne tibetanerne i det lange løb. Det er ikke, fordi jeg føler mig modløs. Tibetanerne har så stor tro og tiltro til mig, at jeg som en af dem er forpligtet til at spille min rolle i Tibets retfærdige sag. Jeg stoler på, at folk gradvist vil komme til at forstå

Men har vi hengivenhed, enhed og engagement nok til at gøre en utrættelig indsats som vore forfædre? Hvis vi har, så vil vi sejre. Hvis ikke, vil vi tabe.

Der er ingen tvivl om, at vores opgave er af størrelsesorden med Himalaya. Men vi henter vores inspiration fra tusinder af andre tapre tibetanere, som gennem hele vores historie har givet deres liv og hengivet deres hjertes til Tibet. Vi er blevet tragisk adskilt gennem tvang, ikke af eget valg, og vi vil nå frihedens tinde for at genforene tibetanere på begge sider af Himalaya.

Jeg lover, at jeg vil arbejde på at opfylde Hans Hellighed Dalai Lama's vision om at skabe et sandt sekulært, demokratisk samfund. Dette års dynamiske tibetanske valg demonstrerede for alverden vores engagement for ægte demokrati og det universelle princip om menneskelig frihed. Vores demokratiske valg afslører, at tibetansk enhed bygger på og understøttes af universelle demokratiske principper, der rækker ud over region, sekt, køn og generationer.

Resultatet af dette valg burde sende et klart budskab til tilhængerne af en hård kurs i den kinesiske regering, om

at det tibetanske lederskab er langt fra at mislykkes: vi er et demokrati, der kun vil vokse sig stærkere i årene, der kommer. Og vi er her for at blive.

Lad mig gøre det helt klart: vores kamp er ikke mod det kinesiske folk, og heller ikke mod Kina som land. Vores kamp er imod det kinesiske regimes politik om en hård linje i Tibet. Vores kamp er imod de, der vil nægte os frihed, retfærdighed, værdighed, ja selve identiteten som et tibetansk folk. De kinesiske myndigheder og vores kinesiske venner må begge indse, at det tibetanske folks klagemål er mange og ægte.

I dag, mine kære medtibetanere, genfremsætter jeg den ed og forhåbning, der blev smedet af vore forfædre – en traktat underskrevet for mere end et årtusind siden af Tibet og Kina, der lovede en storslået epoke, hvor „tibetanere vil være lykkelige i Tibets land og kinesere i Kinas land“.

Da den kinesiske hær først kom til Tibet i 1950, lovede de et „socialistisk paradys“ for tibetanerne. Nogle tibetanere hjalp med til at bygge veje til Tibet fra Kina og blev betalt i sølvmonter for deres arbejde. I den periode var de kinesiske soldater meget høflige og behandlede vore forfædre venligt.

Men så snart vejene var bygget, omringede tanks de strategiske byområder, og lastbiler styrede lige mod de mineralrige bjerge og jomfruelige skove: og kinesiske arbejdere ankom for at udnytte og udgrave guld, kobber og uran for milliarder af dollars. Det syntes, som om alt var blevet forandret i løbet af en enkelt nat. De høflige kinesiske soldater ændrede sig og blev nedladende, aggressive og voldelige. De brugte deres geværer. Kampe brød ud. Død og ødelæggelse fulgte derpå.

Den store lykkes epoke blev udsat for fare. Og siden den tid, er jeg bange for, er tibetanerne blevet andenrangs borgere i deres eget hjemland.

Den vedvarende politiske undertrykkelse, kulturelle assimilation, økonomiske marginalisering og miljømæssige ødelæggelse i det besatte Tibet er uacceptable. Bygningen af den nye jernbane medbringer dagligt nyt tungt maskineri til at udnytte mineralressourcer og flere kinesiske immigranter til demografisk at dominere Tibet og udvande vores rige kultur og identitet.

De empiriske fakta af i dag er forbløffende: omkring 70 % af den private sektor ejes eller drives af kinesere, og mere end 50 % af de offentlige jobs hos det lokale kommunistparti indtages også af kineserne. I mellemtiden er næsten 40 % af vore tibetanske brødre og søstre, som har arbejdet hårdt og opnået universitetsgrader, arbejdsløse. Disse statistikker forværres, som vi alle ved, af kinesiske embedsmænd, der behandler Tibet som deres egen personlige arv og opfører sig som feudalherrer.

Men for tre år siden, i 2008, rejste tibetanere sig, mænd og kvinder, unge og gamle, nomader og bønder, munke og nonner, de rejste sig alle mod det kinesiske styre i Tibet - fra Dromo til Dhartsedo, Ngari til Ngaba, fra Lhasa til Lithang, fra Kongpo til Kumbum. De protesterede imod kinesiske undertrykkelse og mishandling, og det overordnede slogan var: Vi vil have Hans Hellighed Dalai Lama tilbage til Tibet. Lad mig gøre det helt klart: den tibetanske administration opmuntrer ikke til protester, delvist fordi vi ikke kan glemme de barske reaktioner, som de kinesiske myndigheder griber til, når de står overfor fri og fredelig meningstilkendegivelse. Det er imidlertid vores hellige pligt at støtte og være stemme for vore stemmeløse og modige landsmænd.

Efter tres års forfejlet styre er Tibet ikke det socialistiske paradys, som de kinesiske embedsmænd ellers lovede. Der er ikke nogen „socialisme“ i Tibet, men snarere kolonialisme. Tibet er ikke det „paradis“, som det kunne være i dag; det er en tragedie på grund af den kinesiske besættelse. Den kinesiske regering burde vide dette. For nylig har mange kinesiske ledere besøgt Lhasa for at fejre tres års „fredelig frigørelse“. Virkeligheden er, at årsdagen blev afholdt under en ikke-erklæret undtagelsestilstand med tropper bevæbnet med maskinpistoler marcherende op og ned ad gaderne i Lhasa, med snigskytter placeret på tagene og med forbud mod, at turister overhovedet kunne besøge Tibet. Beijings styre i Tibet er helt klart uretfærdigt og uholdbart.

På trods af tragedien i Tibet ønsker vi at fortælle verden, og især vore kinesiske venner, at vi forbliver fast

engageret i ikkevold. Vi ser ikke med nag, men med respekt på Kina som nation og på kineserne som et folk. Ledet af vore forfædres og formødres visdom vil vi fortsætte middelvejspolitikken, som søger ægte selvstyre for Tibet indenfor Folkerepublikken Kina. Dette, mine kære medtibetanere, er et win-win forslag for både tibetanerne og kineserne. Vi tror på en fredelig løsning for Tibet, hvilket betyder en fredelig proces og en fredelig dialog. Vi er også villige til at forhandle med den kinesiske regering når som helst og hvor som helst.

Lad os ikke glemme dette: Kina aspirerer til at blive en supermagt. Det er den hurtigst voksende større økonomi i verden og bakked op af verdens største hær. Men sørgeligt nok halter Kinas moralske magt bagefter. Moralsk magt kan ikke købes på et marked eller gennemtvinges med militær magt. Den skal fortjenes. Så længe som tibetanerne bliver undertrykt, vil der være modstand og svindende respekt for Kina. At finde en varig løsning på Tibetspørgsmålet vil bidrage væsentligt til at genoprette et positivt billede af Kina i sindene og hjerterne hos mennesker i hele verden så vel som til at beskytte dets territoriale integritet og suveræniteten. Det kinesiske folk i Kina og den bredere kinesiske diaspora har en nøglerolle at spille i at hjælpe Kina med at overkomme denne mangel på moral.

Jeg har i seksten år rakt ud imod hundreder af kinesiske studerende og har organiseret konferencer om Tibet mellem kinesiske og tibetanske lærere på Harvarduniversitetet. Vi vil fortsætte med at række ud mod det kinesiske folk for at opbygge fælles forståelse og tillid. Jeg vil gerne udtrykke vores dybfølte taknemmelighed og værdsættelse af De Forenede Stater og Europa, det internationale samfund og Tibetstøttegrupper for deres vedholdende støtte. Vi appellerer til dem om fortsat at støtte os for at skabe retfærdighed, frihed, værdighed og lighed og overtale Beijing til at løse Tibetspørgsmålet fredeligt. En varig løsning på situationen i Tibet vil være en af de mest definerende fortællinger fra det 21. århundrede, for den vil bekræfte troen på menneskehedens evne til at skabe fred, ikkevold og universel frihed. Det

ville være en sejr ikke alene for det tibetanske folk, men for alle marginaliserede folkeslag i hele verden.

En retfærdig og hurtig løsning på Tibetspørgsmålet er i hele Asiens interesse. I tusinder af år har det tibetanske folk tjent som ansvarlige vogtere af miljøet på verdens højeste og største plateau, der er kilden til 10 større floder, som bidrager til at opretholde livet for mere end 2 milliarder mennesker. Kinas opdæmning af floder, der udspringer i Tibet, vil underminere udkommet for millioner af mennesker langs flodernes løb i Asien. Det er af denne grund, at millioner af mennesker i Asien har en hævdvunden interesse i, at det tibetanske folk bliver genindsat i deres traditionelle rolle som de, der er ansvarlige for miljøet på det tibetanske plateau. Dette går langt ud over politik. Det vedrører Asiens sundhedstilstand og velfærd.

Vi er for evigt taknemmelige overfor Indiens folk og regering for at tilbyde det tibetanske folk asyl og for at lasde os bliver her som gæster i de sidste fem årtier. For de af os, der lever her, er Indien vores andet hjem. Den tibetanske administration vil opretholde og fortsætte det særlige forhold mellem det tibetanske og det indiske folk. Vores gæld til Indiens regering og dets folk er allerede enorm. Men vores samarbejde fortsætter. Vi appellerer ydmygt om jeres fortsatte støtte og venlige overvejelser om at behandle Tibet som et af nøglespørgsmålene mellem Indien og Kina.

I de næste fem år vil den tibetanske administration med enhed, fornyelse og selvberoenhed som vore førende principper styrke frihedsbevægelsen og opretholde den i yderligere halvtreds år om nødvendigt. Jeg opfordrer tibetanere indenfor og udenfor til at støtte Lhakarbevægelsen og være stolte over og forfægte tibetanskhed – at vise solidaritet, omfavne enhed, og holde den tibetanske ånd i live – for sammen ved jeg, at vi vil fostre et dynamisk miljø og styrke tibetanske institutioner og samfund over hele verden.

Uddannelse vil være vores prioritet nummer 1. Som Hans Hellighed Dalai Lama har lært os, er deling af viden „en måde at opnå udødelighed på“. Det er den fakkell, der vil oplyse Tibets

Støttekomiteen for Tibet arrangerede den 25. november et møde for Tibets nyvalgte premierminister Lobsang Sangay med medlemmer af Folketinget.

Foto © Jigmey Namgyal

fremtid. Vi vil stræbe efter at nå op på 10.000 faglærte blandt de 150.000 i eksil og appellerer til tibetanere i Tibet om at nå op på 100.000 over de næste to årtier.

Vi vil også fortsætte med at gøre den tibetanske administration mere professionel og sikre større adgang og gennemskuelighed gennem integration af teknologi og sociale netværksredskaber. Med det formål vil vi i de kommende måneder oprette et Tibet Politisk Institut, der vil tjene som en intellektuel platform til at fremsætte, udvikle og udføre politikker, der vil styrke Tibet. Vi vil også etablere Søster Shichaks (bosættelser) for at styrke solidariteten mellem tibetanere i Inden og i Vesten og introducere Tibetkorpset, en bevægelse, der vil invitere færdigheder og viden fra tibetanere indenfor og i udlandet til at tjene Tibet og skabe arbejdspladser for ungdommen og bygge opretholdelsesværdige shichaks (bosættelser).

Sammen med alle andre tibetanere er jeg dybt taknemmelig overfor professor Samdhong Rinpoche for hans ledelse gennem det sidste årti. Og jeg

takker ham og de dygtige medlemmer af hans kabinet for deres hjertevarme gæstfrihed og produktive støtte gennem denne bløde overgang mellem administrationerne. Under vejen frem vil jeg adlyde forfatningen og Højesteretskommissionen og udstrække mit fulde samarbejde og partnerskab til de ærede formænd og ædle herrer og kvinder fra det femtende parlament og lede vores meget dygtige og hengivne tjenestemænd i opfyldelsen af dette løfte.

Afslutningsvis er det vigtigt at huske på, at overdragelsen af Hans Hellighed Dalai Lama's politiske magt ikke udelukkende er til mig som Kalon Tripa, men til alle tibetanere. Hans Helligheds tillid og tro på folket og vores 50 års konsolidering af demokratiske institutioner vil nu blive udfordret til at overleve og trives uafhængigt uden hans politiske involvering. Så dette er en prøve for af os alle. Det er en prøve for lederskabet i den dømmende magt, for parlamentet og for den udøvende gren at leve op til Hans Helligheds forventninger og at arbejde som en effektiv og forenet enhed.

Dette er vores udfordring og vores mulighed.

Jeg taler med særligt eftertryk til de yngre generationer af tibetanere. Vi behøver jeres støtte, jeres energi og jeres talent for at stå oprejst og marchere frem mod frihed. Lad os aldrig glemme: i vores levetid vil vores frihedskamp møde retfærdighedens eller nederlagets skæbne. Tibet vil enten dukke frem på eller forsvinde fra landkortet. Tibetanere vil som et folk være blevet vitaliseret eller blive til en museumsgenstand. Tibetansk udholdenhed og stolthed, forstand og vilje, mod og engagement vil så sandelig blive afprøvet.

Dette er ikke tiden til simpel kritik og kynisme. Dette er tiden til mod og tiden til overbevisning. Frem for alt er det tiden til tryghed i troen på, at vi er tibetanere, og vi kan gøre det. Tiden er kommet for den yngre generation til at tage en større lederskabsrolle i både interne og internationale fora. Husk, hvis vi ikke gør det, er der ingen, der vil.

Og vi kan også være sikre på dette, mine kære medtibetanere: ligesom den heldige tilbagevenden af Hans Hellighed den 13. Dalai Lama til Tibet, vil muligheden opstå, og vores dag vil komme. Ligesom vores engagerede og forenede forfædre: hvis ikke vi er forenede og forberedt på at acceptere udfordringerne sammen, så vil vi fejle. Enhed er af en helt overordnet betydning, og den må simpelthen ikke blive kompromitteret; den er grundlaget for vores bevægelse. Enhver fejlen i at opnå enhed vil udelukkende være vores fejl. Vi bør gøre vores yderste for ikke at skuffe den hovedpart af medpatrioter i Tibet, som har stolet på os, og som vil holde meget nøje øje med hvert eneste skridt, vi tager fra denne dag og fremover. Imidlertid kan vi trøste os med, at Hans Hellighed Dalai Lama, vor højt estimerede leder, i høj grad er tilstede i vor midte til at tilbyde os sin visdom.

Under min første audiens som valgt Kalon Tripa tidligere på året blev jeg af Hans Hellighed Dalai Lama mindet om, at jeg sad på det samme sted, da jeg mødte ham første gang for næsten to årtier siden i 1992. Hans Hellighed fortalte mig, at min embedsperiode som Kalon Tripa ville være god, og

jeg er fuldt ud engageret i at få hans ord til at gå i opfyldelse. Imidlertid er mine to hænder ikke nok. Jeg beder jer derfor om at låne mig jeres 12 millioner hænder til at hjælpe med at få gjort de ord til virkelighed, som den nuværende Dalai Lama udtalte på hin skæbnesvangre nat den 17. marts 1959 om, at han „vil vende tilbage“ til Tibet.

Til mine brødre og søstre i Tibet siger jeg dette med fuld tillid i dag: vi vil snart mødes. Skønt jeg aldrig har fået tilladelse til at sætte min fod i Tibet, så er Tibet i mit hjerte hver eneste dag. Jeg er stolt over at være født tibetaner, og jeg vil være stolt over at dø som en. Mens jeg lever, er jeg fast besluttet på at kæmpe for vores frihed. Min afdøde fader kunne som så mange af vore forældre ikke vende tilbage til Tibet. Men dette, mine kære medtibetanere, vil ikke blive alle tibetaneres historie. Sammen vil vi sikre tilbagekomsten til Tibet for Hans Hellighed Dalai Lama, genforene vort folk og genoprette friheden i Tibet.

I dag er vi i det hellige land Indien, hvor agtværdige Shakyamuni opnåede Buddhatilstanden. Næste gang vil vi mødes i det hellige land Tibet, hvor buddhismen er seks millioner tibetaneres hjerte og sjæl. Vi er altid rede til at drage ud på denne episke rejse fra Dharamsala, dharmasens bolig, til Lhasa, gudernes bolig. Fra den by, hvor Hans Hellighed Dalai Lama bor, til den by, hvor han hører til.

Dette er vort håb. Dette er vor kamp. Dette er vores drøm. Og med enhed, fornyelse og selvtillid som de ledende principper for seks millioner tibetanere vil sejren være vor. Længe leve Hans Hellighed Dalai Lama.

Bod Gyalo.

Kilde: <http://www.savetibet.org/media-center/tibet-news/inaugural-speech-kalon-tripa-dr-lobsang-sangay>

UDTALELSE AF HANS HELLIGHED DEN 14. DALAI LAMA, TENZIN GYATSO, OM SPØRGSMÅLET OM HANS REINKARNATION

Den 24. september 2011

INDLEDNING

Mine kære medtibetanere, både indenfor og udenfor Tibet, alle de der følger den tibetanske buddhistiske tradition og enhver, som har en forbindelse til Tibet og tibetanere: på grund af vore ældgamle kongers, ministres og lærde mestres forudseenhed blomstrede Buddhas komplette belæringer bredt i Sneens Land, omfattende både de skriftlige og de erfaringsmæssige belæringer fra de Tre Fartøjer og de Fire Sæt Tantraer og deres tilknyttede emner og discipliner. Tibet har fungeret som en kilde til buddhistiske og tilknyttede kulturelle traditioner for hele verden. Det har især bidraget betydeligt til talløse væseners lykke i Asien, inklusive dem i Kina, Tibet og Mongoliet.

I forbindelse med opretholdelsen af buddhimen i Tibet udviklede vi en unik tibetansk tradition for at genkende reinkarnationerne af læremestre. Det har været en enorm hjælp for både dharmen og for levende væsener og i særdeleshed for klostर्सamfundet.

Siden den alvidende Gedun Gyatso blev anerkendt og bekræftet som reinkarnationen af Gedun Drub i det femtende århundrede, og siden Gaden Phodrang Labrang (Dalai Lama's institution) blev oprettet, er adskillige reinkarnationer blevet anerkendt. Den tredje i linjen, Sonam Gyatso, blev givet titlen Dalai Lama [Medfølelsens Ocean, red.]. Den femte Dalai Lama, Ngawang Lobsang Gyatso, etablerede Gaden Phodrang regeringen i 1642 og blev dermed det åndelige og politiske overhoved i Tibet. I mere end 600 år siden Gedun Drub er en rækkefølge af ufejlbarlige reinkarnationer blevet anerkendt i Dalai Lama's linje.

Dalai Lamaerne har fungeret som både de politiske og åndelige ledere af Tibet i 369 år efter 1642. Jeg har nu frivilligt bragt dette til ophør, idet jeg er stolt over og tilfreds med, at vi kan stræbe efter den slags demokratiske regeringssystem, som blomstrer andre steder i verden. Ja faktisk gjorde jeg det klart så langt tilbage som i 1969, at engagerede mennesker skulle beslutte, om Dalai Lama's reinkarnationer skulle fortsætte ud i fremtiden. Men i mangel på klare retningslinjer, hvis en bekymret offentlighed måtte udtrykke et stærkt ønske om, at Dalai Lama skulle fortsætte, er der en åbenlys risiko for, at stærke politiske interesser vil misbruge reinkarnationssystemet for at fremme deres egen politiske dagsorden. Derfor, mens jeg stadig er fysisk og mentalt sund, er det vigtigt for mig, at vi optegner klare

retningslinjer for anerkendelsen af den næste Dalai Lama, så der ikke er nogen plads til tvivl eller snyd. For at disse retningslinjer helt skal være helt tydelige, er det afgørende, at man forstår det tibetanske system med tulku-ankendelse og de grundlæggende begreber bag det. Derfor vil jeg kort forklare det herunder.

TIDLIGERE OG FREMTIDIGE LIV

For at acceptere reinkarnation eller virkeligheden bag tulkuer, er vi nødt til at acceptere eksistensen af tidligere og fremtidige liv. Levende væsener kommer til dette nuværende liv fra et tidligere liv og bliver genfødt igen efter døden. Denne form for fortsat genfødsel accepteres af alle de gamle indiske åndelige traditioner og filosofiske skoler, bortset fra Charvakas, som var en materialistisk bevægelse. Nogle moderne tænkere benægter tidligere og fremtidige liv ud fra den påstand, at vi ikke kan se dem. Andre drager ikke samme skarpe konklusioner på dette grundlag.

Selv om mange religiøse traditioner accepterer genfødsel, adskiller de sig i deres syn på, hvad det er, der genfødes, og hvordan det passerer gennem overgangsperioden mellem to liv. Nogle religiøse traditioner accepterer udsigten til et fremtidigt liv, men afviser ideen om tidligere liv.

Generelt set tror buddhister, at der ingen begyndelse er på fødsel, og at når vi opnår frigørelse fra eksistencykklussen ved at overkomme vores karma og ødelæggende følelser, vil vi ikke blive genfødt under indflydelse af disse betingelser. Derfor tror buddhister, at der er en ende på at blive genfødt som resultat af karma og ødelæggende følelser, men de fleste buddhistiske filosofiske skoler accepterer ikke, at sindsstrømmen ophører. At afvise tidligere og fremtidige genfødsler ville modsige det buddhistiske begreb om grunden, stien og resultatet, som bør forklares på basis af det disciplinerede eller udisciplinerede sind. Hvis vi accepterer dette argument, ville vi logisk set være nødt til at acceptere, at verden og dens beboere fremkommer uden årsager og betingelser. Derfor er det, så længe du er buddhist, nødvendigt at acceptere tidligere og fremtidige liv.

For de, der husker deres tidligere liv, er genfødsel en klar erfaring. Imidlertid glemmer de fleste almindelige væsener deres tidligere liv, når de gennemgår dødsprocessen,

mellemstadiet og genfødslen. Da tidligere og fremtidige genfødsler er lettere tilsløret for dem, er vi nødt til at bruge bevisbaseret logik for at påvise tidligere og fremtidige fødsler over for dem.

Der findes mange forskellige logiske argumenter i Buddhas egne ord og i de efterfølgende kommentarer, der har til formål at bevise eksistensen af tidligere og fremtidige liv. Kort fortalt kan de opsummeres i fire punkter: den logik at ting forudgås af ting af lignende type, den logik at ting forudgås af en væsentlig årsag, den logik at sindet har opnået fortrolighed med ting i fortiden og den logik, at man har opnået erfaring med ting i fortiden.

I sidste ende er disse argumenter baseret på den ide, at sindets natur - dets klarhed og bevidsthed - må have klarhed og bevidsthed som sin væsentligste årsag. Den kan ikke have nogen anden enhed såsom et livløst objekt som sin væsentlige årsag. Dette er selvindlysende. Gennem logisk analyse uddrager vi, at en ny strøm af klarhed og bevidsthed ikke kan fremkomme uden årsager eller fra usammenhængende årsager. Når vi observerer, at sindet ikke kan frembringes i et laboratorium, kan vi også uddrage, at intet kan eliminere kontinuiteten af subtil klarhed og bevidsthed.

Så vidt jeg ved, er der ingen moderne psykolog, fysiker eller hjerneforsker, der har været i stand til at observere eller forudsige frembringelsen af sindet fra materien eller uden årsag.

Der er folk, der kan huske deres umiddelbart seneste liv eller måske endda mange liv, og som også kan genkende steder og slægtninge fra disse liv. Dette er ikke bare noget, der foregik i fortiden. Selv i dag er der mange mennesker i øst og vest, der kan genkalde sig hændelser og oplevelser fra deres tidligere liv. At benægte dette er ikke en ærlig og upartisk måde at drive forskning på, fordi det går imod disse beviser. Det tibetanske system med anerkendelse af reinkarnationer er en autentisk undersøgelsesmetode baseret på folks genkaldelser af deres tidligere liv.

HVORDAN GENFØDSEL FINDER STED

Der er to måder, hvorpå nogen kan genfødes efter døden: genfødsel under indflydelse af karma og ødelæggende følelser og genfødsel gennem kraften i medfølelse og bøn. Angående den første så skabes der negativ og positiv karma på grund af uvidenhed, og deres aftryk bliver siddende i bevidstheden. Disse genaktiveres gennem begær og fastholdelse, hvilket kaster os fremad ind i det næste liv. Så tager vi genfødslen ufrivilligt i højere eller lavere verdener. Det er den måde, hvorpå almindelige mennesker cirkler uophørligt gennem eksistensen, lige som et hjul der drejes rundt. Selv under disse omstændigheder kan almindelige væsener engagere sig flittigt med en positiv stræben i dydige praksiser i deres hverdagsliv. De gør sig fortrolige med dyd, der på dødstidspunktet kan genaktiveres og derved give dem midlerne til at blive genfødt på et højere eksistensplan. På den anden side bliver højere bodhisattvaer, der har opnået den seende sti, ikke genfødt under indflydelse af deres karma og ødelæggende følelser, men på grundlag af kraften

i deres medfølelse med andre væsener og baseret på deres bønner for at gavne andre. De er i stand til at vælge sted og tid for deres fødsel såvel som deres fremtidige forældre. En sådan genfødsel, som udelukkende er til gavn for andre, er genfødsel gennem kraften i medfølelse og bøn.

BETYDNINGEN AF TULKUER

Det ser ud til, at den tibetanske skik med at hæfte titlen 'Tulku' (Buddhas udstrålingskrop) på anerkendte reinkarnationer begyndte, da tilbedere startede med at benytte det som en ærestitel, men det er siden blevet et almindeligt udtryk. I almindelighed refererer begrebet tulku til et særligt aspekt af Buddha, et af de tre eller fire der er beskrevet i Sutrafartøjet. Ifølge denne forklaring på disse aspekter af buddhaen, har en person, der er helt fastlåst af ødelæggende følelser og karma, potentialet til at opnå sandhedslegemet (dharmakaya), der omfatter visdoms-sandhedslegemet og natur-sandhedslegemet. Det første refererer til det oplyste sind hos en buddha, som øjeblikkeligt ser alting direkte og nøjagtigt, som det er. Det er blevet renset for alle ødelæggende følelser såvel som for disses aftryk gennem opsamlingen af fortjeneste og visdom over en lang periode af tid. Det andet, natur-sandhedslegemet, refererer til dette alvidende oplyste sinds tomme natur. Disse to er i sig selv aspekter af buddhaerne. Da de imidlertid ikke er direkte tilgængelige for andre, men kun for buddhaerne selv, er det bydende nødvendigt, at buddhaerne manifesterer sig i fysiske former, der er tilgængelige for levende væsener, for at kunne hjælpe dem. Derfor er det ultimative fysiske aspekt af en buddha det komplette nydelseslegeme (sambhogakaya), som er tilgængeligt for højere bodhisattvaer og har fem afgørende kvalifikationer så som at residere i Akanishtahimlen. Og fra dette komplette nydelseslegeme manifesteres de myriader af udstrålingslegemer (eller tulkuer) (nirmanakaya) af buddhaerne, som viser sig som guder eller mennesker og er tilgængelige for almindelige mennesker. Disse to fysiske aspekter af en buddha kaldes formlegemer, som er beregnet på andre.

Udstrålingslegemet er trefoldigt: a) Det højeste udstrålingslegeme som Buddha Sakyamuni, den historiske Buddha, som manifesterede de tolv buddhagerninger så som at blive født på det sted, han valgte, og så videre; b) Det kunstneriske udstrålingslegeme, som tjener andre ved at vise sig som håndværkere og kunstnere og så videre; og c) Det inkarnerede udstrålingslegeme ifølge hvilket buddhaerne viser sig i forskellige former så som mennesker, guder, floder, broer, medicinske planter og træer for at hjælpe levende væsener. Af disse tre typer af udstrålingslegemer kommer reinkarnationerne af åndelige mestre, der er anerkendt og kendt som tulkuer i Tibet, ind under den tredje kategori. Blandt disse tulkuer kan der være mange, der er virkelig kvalificerede inkarnerede udstrålingslegemer af buddhaerne, men dette gælder ikke nødvendigvis dem alle. Blandt tulkuerne i Tibet kan der være nogle, der er inkarnationer af højere bodhisattvaer, bodhisattvaer på vejene for akkumulering og forberedelse, såvel som mestre, der tydeligvis stadig har til gode at træde ind på disse bodhisattvaveje. Derfor gives titlen tulku til inkarnerede lamaer enten på grund af deres

Dalai Lama til pressemøde i København den 18. april 2011. Foto © Phil Void

lighed med oplyste væsener eller gennem deres forbindelse til visse kvaliteter hos oplyste væsener.

Som Khyentse Wangpo sagde:

„Reinkarnation er, hvad der sker, når nogen tager genfødsel efter forgængerens bortgang; udstråling er, når manifestationer finder sted uden kildens bortgang.“

ANERKENDELSE AF REINKARNATIONER

Praksisen med at anerkende hvem, der er hvem, ved at identificere en persons tidligere liv opstod allerede, mens Buddha Sakyamuni selv levede. Mange fortællinger kan findes i de fire Agamasektioner i Vinaya Pitaka, Jatakahistorierne, Sutraen for de vise og tåbelige, Sutraen for et hundrede karmaer og så videre, i hvilke Tathagata åbenbarede karmaens virkemåder, idet han fortalte utallige historier om, hvordan følgen af visse karmaer, der er skabt i et tidligere liv, opleves af en person i hans eller hendes nuværende liv. Også i de indiske mestres livshistorier, som levede efter Buddha, er der mange, der åbenbarer deres tidligere fødesteder. Der er mange af den slags historier, men systemet med at anerkende og nummerere deres reinkarnationer forekom ikke i Inden.

SYSTEMET MED AT ANERKENDE REINKARNATIONER I TIBET

Tidligere og fremtidige liv blev forfægtet i den indfødte tibetanske böntradition før buddhismens ankomst. Og efter

udbredelsen af buddhismen i Tibet har næsten alle tibetnere troet på tidligere og fremtidige liv. Undersøgelser af reinkarnationer af mange åndelige mestre, som opretholdt dharmen, såvel som skikken med at bede inderligt til dem, blomstrede overalt i Tibet. Mange autentiske skrifter, indfødte tibetanske bøger så som Mani Kabum og de Femfoldige Kathangbelæringer og andre så som Kadamdisciplenes bøger og Juvelkransen: Svar på forespørgsler som blev gengivet af den strålende og uforlignelige indiske mester Dipankara Atisha i det 11. århundrede i Tibet, fortæller historier om reinkarnationerne af Arya Avalokiteshvara, Bodhisattvaen for medfølelse. Imidlertid begyndte den nuværende tradition med formel anerkendelse af reinkarnationen af mestre først i det 13. århundrede med anerkendelsen af Karmapa Pagshi som reinkarnationen af Karmapa Dusum Khyenpa af hans disciple i overensstemmelse med hans forudsigelse. Siden da har der været sytten Karma-painkarnationer gennem mere end ni hundrede år. På samme vis har der siden anerkendelsen af Kunga Sangmo som reinkarnationen af Khandro Choekyi Dronme i det 15. århundrede været mere end ti inkarnationer af Samding Dorje Phagmo. Så blandt de tulkuer, der er anerkendt i Tibet, er der munke- og lægudøvere af tantra, både mandlige og kvindelige. Dette system med at anerkende reinkarnationerne spredtes gradvist til andre tibetanske buddhistiske traditioner såvel som bön i Tibet. I dag er der tulkuer i alle de tibetanske buddhistiske traditioner - sakyas, gelug, kagyus og nyingmas - så vel som Jonang og Bodong, som tjener dharmen. Det er også tydeligt, at der blandt disse tulkuer er nogle, der er en skændsel.

Den alvidende Gedun Drub, der var en direkte discipel af Je Tsongkhapa, grundlagde Tashi Lhunpoklostret i Tsang og tog sig af sine elever. Han gik bort i 1474 i en alder af 84. Skønt der til at begynde med ikke blev gjort nogen anstrengelser for at identificere hans reinkarnation, følte folk sig foranlediget til at anerkende et barn kaldet Sangye Chop-hel, som var blevet født i Tanak i Tsang (1476) på grund af det, han kunne sige om sine forbløffende og fejlfri erindringer om sit tidligere liv. Siden da begyndte en tradition med at søge efter og anerkende de successive reinkarnationer af Dalai Lamaer af Gaden Phodrang Labrang og senere af Gaden Phodrang regeringen.

MÅDERNE AT GENKENDE REINKARNATIONER PÅ

Efter at systemet med at genkende tulkuer opstod, begyndte forskellige procedurer for, hvordan man skulle gøre, at udvikle sig og vokse frem. Blandt disse er nogle af de mest vigtige forgængerens forudsigelsesbrev og andre instruktioner og indikationer, der måtte opstå; reinkarnationens troværdige genkaldelse af hans tidligere liv og hans fortælling om det; identifikationen af forskellige ejendele, som tilhørte forgængeren, og genkendelse af mennesker, der stod ham nær. Derudover inkluderer yderligere metoder at bede troværdige åndelige mestre om deres spådomme såvel som at søge forudsigelser fra verdslige orakler, som fremkommer gennem medier i trance, og at observere de visioner, der manifesterer sig i beskytternes hellige søer såsom Lhamoi Latso, en hellig sø syd for Lhasa.

Når der er mere end én mulig kandidat for anerkendelsen som tulku, og det bliver vanskeligt at træffe et valg, er der en praksis med at træffe den endelige afgørelse gennem spådom ved at benytte dejkugle metoden (zen tak) foran et helligt billede, mens sandhedens kraft påkaldes.

UDSTRÅLING FØR FORGÆNGERENS BORTGANG [MA-DHEY TULKU]

Som regel skal en reinkarnation være en persons genfødsel som menneske efter tidligere at have gået bort. Almindelige lev ende væsener kan normalt ikke manifestere en udstråling før deres død (ma-dhey tulku), men højere bodhisattvaer, som kan manifestere sig i hundereder eller tusinder af legemer på samme tid, kan manifestere en udstråling før deres død. Indenfor det tibetanske system med genkendelse af tulkuer er der udstrålinger, som tilhører den samme sinds-strøm som forgængeren, udstrålinger som er forbundet med andre gennem kraften i karma og bønner samt udstrålinger, der fremkommer som resultat af velsigelser og udpegning.

Hovedformålet med fremkomsten af en reinkarnation er at fortsætte forgængerens uafsluttede arbejde med at tjene dharmaen og de levende væsener. I tilfældet med en lama, som er et almindeligt menneske, kan en anden med forbindelser til denne lama gennem ren karma og bønner blive anerkendt som hans eller hendes udstråling, i stedet for at der sker en reinkarnation inden for den

samme sinds-strøm. Alternativt er det muligt for lamaen at udnævne en efterfølger, som enten er hans discipel eller er en ung person, der kan anerkendes som hans udstråling. Eftersom disse muligheder er tilstede i tilfældet med en almindelig person, er en udstråling før døden, der ikke er af samme sindsstrøm, en mulighed. I nogle tilfælde kan én høj lama have adskillige samtidige reinkarnationer, så som inkarnationer af legeme, tale og sind og så videre. I nyere tid har der været velkendte udstrålinger før døden så som Dudjom Jigdral Yeshe Dorje og Chogye Trichen Ngawang Khyenrab.

BENYTTELSE AF DEN GYLDNE URNE

Efterhånden som den degenererede tidsalder forværres og flere og flere reinkarnationer af høje lamaer bliver anerkendt - nogle af dem af politiske grunde - er et stigende antal blevet anerkendt gennem upassende og tvivlsomme metoder med det resultat, at stor skade er blevet påført dharmaen.

Under konflikten mellem Tibet og gurkhaerne (1791-93) var den tibetanske regering nødt til at bede manchuerne om militær støtte. Som en konsekvens blev gurkhaerne uddrevet fra Tibet, men bagefter fremsatte manchuembedsmænd et 29-punkts forslag under foregivende af at ville gøre den tibetanske regerings administration mere effektiv. Dette forslag indeholdt ideen om at trække lod fra en gylden urne for at afgøre anerkendelsen af reinkarnationer som Dalai Lama, Panchen Lama og hutukus, en mongolsk titel givet til høje lamaer. Derfor blev denne procedure fulgt, når det drejede sig om anerkendelse af nogle af reinkarnationerne af Dalai Lamaerne, Panchen Lamaerne og andre høje lamaer. Ritualet der skulle følges blev skrevet af den 8. Dalai Lama, Jampel Gyatso. Selv efter et sådant system blev indført, blev denne procedure forbigået mht. den niende, den trettende og mig selv, den fjortende Dalai Lama

Selv i tilfældet med den 10. Dalai Lama var den autentiske reinkarnation allerede fundet, og i virkeligheden blev denne procedure ikke benyttet, men for at tilfredsstille manchuerne blev det bare kundgjort, at denne procedure var blevet fulgt.

Systemet med den Gyldne urne blev faktisk kun fulgt i tilfældet for den 11. og 12. Dalai Lama. Imidlertid var den 12. Dalai Lama allerede blevet anerkendt, før denne procedure blev anvendt. Derfor har der faktisk kun været én lejlighed, hvor en Dalai Lama blev anerkendt ved brug af denne metode. Blandt Panchen Lamas reinkarnationer, har der bortset fra den 8. og den 9. på samme vis ikke været noget tilfælde, hvor denne metode er blevet benyttet. Dette system blev påtvunget af manchuerne, men tibetannerne havde ingen tiltro til det, fordi den manglede enhver åndelig kvalitet. Hvis den imidlertid blev benyttet ærligt, synes det som om, vi kunne betragte den som værende lig spådom gennem dejkuglemetoden (zen tak). Under anerkendelsen af den 13. Dalai Lama som efterfølgeren efter den 12. i 1880 eksisterede der stadig spor efter

præste-patron-forholdet mellem Tibet og manchuerne. Han blev anerkendt som den helt sikre reinkarnation af den 8. Panchen Lama, forudsigelserne fra Nechung- og Samyeoraklerne og ved at observere syner, der dukkede frem i Lhamoi Latso, og derfor blev metoden med den gyldne urne ikke fulgt. Dette kan vi helt tydeligt udlede fra den 13. Dalai Lama's endelige testamente fra vandabeåret (1933), i hvilket han siger:

„Som I alle ved, blev jeg ikke valgt på den sædvanlige måde med at trække lodder fra den gyldne urne, men mit valg blev forudsagt og spået. I overensstemmelse med disse spådomme og profetier blev jeg anerkendt som den 13. Dalai Lama og sat på tronen.“

Da jeg blev anerkendt som den 14. Dalai Lama i 1939, var præste-patron-forholdet mellem Tibet og Kina forlængst l afsluttet. Derfor opstod der ikke noget behov for at bekræfte reinkarnationen ved at benytte den gyldne urne. Det er velkendt, at den daværende regent for Tibet og den tibetanske nationalforsamling havde fulgt proceduren for anerkendelse af Dalai Lamas reinkarnation ved at tage hensyn til de høje lamaers forudsigelser, oraklerne og de syner, der blev set i in Lhamoi Latso; kineserne havde overhovedet ingen andel i det. Ikke desto mindre spredte nogle bekymrede embedsmænd fra Kuomintang snedigt nogle løgne i aviserne, idet de påstod, at de var gået med til at se bort fra brugen af den gyldne urne, og at Wu Chung-tsin præsiderede over min tronsætning og så videre. Denne løgn blev afsløret af Ngabo Ngawang Jigme, næstformand for den Stående komite i Folkets Nationale Kongres, som folkerepublikken anså for at være den mest progressive person under den anden samling af den femte Folkekongres for Tibet Autonome Region (den 31. juli 1989). Det fremgår tydeligt, når han i slutningen af sin tale, i hvilken han gav en detaljeret forklaring på hændelserne og fremlagde dokumentation som bevis, forlangte:

”Hvilket behov er der for, at det kommunistiske parti følger og fortsætter Kuomingtangs løgne?”

VILDLEDENDE STRATEGI OG FALSKE HÅB

I de seneste år har der været sager om uansvarlige bestyrere af velhavende lamaejendomme, som benyttede sig af upassende metoder til at anerkende reinkarnationer, hvilket har undermineret dharmaen, klostersstanden og vores samfund. Derudover har kinesiske politiske myndigheder siden manchu-æraen gentagne gange benyttet sig af bedrageriske midler og brugt buddhisme, buddhistiske mestre og tulkuer som redskaber til at opfylde deres politiske formål, efterhånden som de involverede sig i tibetanske og mongolske affærer. I dag har de autoritære ledere af Folkerepublikken Kina, der ellers som kommunister afviser religion, men alligevel stadig involverer sig i religiøse affærer, iværksat en såkaldt genopdragelseskampagne og udsendt en erklæring - den såkaldte Ordre nr. 65 - vedrørende kontrollen med og anerkendelsen af reinkarnationer, som trådte i kraft den 1. september 2007. Dette er skandaløst og skammeligt. Påtvingen af forskellige upassende metoder til at anerkende reinkarnationer for at udslette vores enestående tibetanske kultur gør skade, der vil være vanskelig at reparere.

Oven i købet siger de, at de venter på min død og vil anerkende en 15. Dalai Lama efter deres valg. Det er åbenlyst ud fra deres nylige regler og regulativer og efterfølgende erklæringer, at de har en detaljeret strategi for at bedrage tibetanere, tilhængere af tibetansk buddhismes traditioner og verdenssamfundet som helhed. Eftersom jeg har et ansvar for at beskytte dharmaen og de levende væsener og imødegå sådanne nedbrydende planer, fremsætter jeg derfor følgende erklæring.

DEN NÆSTE INKARNATION AF DALAI LAMA

Som jeg nævnte tidligere, er reinkarnation et fænomen, som burde finde sted enten ud fra den berørte persons frivillige valg, eller i det mindste på basis af hans eller hendes karma, fortjeneste og bønner. Derfor har en person, der reinkarnerer, selv en enerådende myndighed over, hvor og hvordan han eller hun genfødes, og hvordan denne reinkarnation skal anerkendes. I virkeligheden kan ingen andre tvinge den berørte person eller manipulere ham eller hende. Det er især upassende for kinesiske kommunister, der udtrykkeligt afviser endog ideen om tidligere og fremtidige liv, for slet ikke at tale om begrebet om reinkarnerede tulkuer, at blande sig i reinkarnationssystemet og især reinkarnationerne af Dalai Lamaerne og Panchen Lamaerne. Sådan en brovtende indblanding er i modstrid med deres egen politiske ideologi og afslører deres dobbeltmoral. Skulle denne situation fortsætte i fremtiden, vil det være umuligt for tibetanere og de, der følger den tibetanske buddhistiske tradition, at anerkende eller acceptere det.

Når jeg er omkring de 90 år gammel, vil jeg konsultere de høje lamaer fra de tibetanske buddhistiske traditioner, den tibetanske offentlighed og andre interesserede personer, der følger den tibetanske buddhisme, og genoverveje, hvorvidt Dalai Lama-institutionen bør fortsætte eller ej. På det grundlag vil jeg så træffe en afgørelse. Hvis det besluttes, at Dalai Lamas reinkarnation skal fortsætte, og der er behov for at få den 15. Dalai Lama anerkendt, vil ansvaret for dette primært ligge hos de berørte ledere af Dalai Lama's Gaden Phodrang Trust. De bør konsultere de forskellige overhoveder for de tibetanske buddhistiske traditioner og de troværdige edsbundne dharmabeskyttere, som er uløseligt knyttet til Dalai Lamaernes linje. De bør søge råd og vejledning i overensstemmelse med fortidens tradition. Jeg vil efterlade klare skriftlige instrukser omkring dette. Husk, at udover de reinkarnationer, der er anerkendt gennem sådanne legitime metoder, bør der ikke gives anerkendelse til en kandidat, der er valgt af politiske grunde, inklusive dem fra Folkerepublikken Kina.

Dalai Lama
Dharamsala

Oversat fra tibetansk til engelsk. Den engelske tekst er oversat til dansk af Lodrö Sangpo Joergen Larsen.

MELLEM LINJERNE:

EN FORTOLKNING AF DALAI LAMA'S UDTALELSE OM SIN EFTERFØLGER

Af Robert Barnett, Columbia University

INDLEDNING

Efter et møde mellem lederne af hovedskolerne i den tibetanske buddhisme i Dharamsala i Nordindien udsendte Dalai Lama den 24. september en 4000 ord lang udtalelse på tibetansk og engelsk med titlen „Udtalelse fra Hans Hellighed den 14. Dalai Lama, Tenzin Gyatso, angående spørgsmålet om hans reinkarnation“. Dokumentet benytter teologiske begreber og tibetanske udtryk, der kan være forvirrende, og det mest interessante ved den er, at den ikke drejer sig om Dalai Lama's reinkarnation: den er om hans efterfølgere, hvilket, erfarer vi, er noget ganske andet. Så i denne artikel har jeg prøvet at opridsse nogle af de praktiske følger, som denne udtalelse synes at medføre.

Udtalelsen er for en stor del et svar på et juridisk dokument udstedt af de kinesiske myndigheder i 2007, som erklærer, at kun den kinesiske regering har tilladelse til at bestemme, hvem der er eller ikke er reinkarnationen af en lama (1). Denne forordning gav Beijing eneret til at vælge den næste Dalai Lama og klargjorde således scenen for en stor disput, når den nuværende dør. Dalai Lama's udtalelse, som beskriver den kinesiske påstand som „skandaløs og skammelig“, gør hans stilling til dette emne helt klar.

Udtalelsen hænger også sammen med hans beslutning tidligere på året om at gøre en ende på „Ganden Phodrang“-systemet. Det er navnet på regeringssystemet i Tibet, der har været ledet af Dalai Lama'erne siden 1642, og som fortsatte i eksil efter 1959. Tidligere havde denne regering en hovedrolle i at overvåge udvælgelsen af hver Dalai Lama, men fra og med maj dette år refererer navnet „Ganden Phodrang“ blot til Dalai Lamas kontor eller ejendom, som varetager hans inkarnationslinjes affærer. Udtalelsen vedrører denne institutions fremtidige rolle, nu da den omfatter en hovedsageligt religiøs skikkelse adskilt fra den tibetanske regering. Men i praksis er udtalelsen

af meget større betydning, end dette antyder, fordi Dalai Lama forbliver det symbolske hjerte i den tibetanske nationalfølelse – en rolle der er nedfældet i eksilbefolkningens nye forfatning. Hans evne til at sørge for en blød overgang er af meget større betydning for det tibetanske folk - og derfor også for de kinesiske beslutningstagere - end den tibetanske regering er.

Det faktum, at bekendtgørelsen kom efter et møde for tibetanske religiøse ledere fra alle skoler, har også en anden vigtig implikation: den antyder at Dalai Lama har søgt enighed blandt alle de vigtigste religiøse ledere af den tibetanske buddhisme om det nye efterfølgelsessystem. Dalai Lama er måske i færd med diskret at omstrukturere fremtidige Dalai Lamaers rolle for at gøre dem mindre tæt forbundne med hans egen skole eller sekt, nemlig gelugpaerne. Dette afspejler Dalai Lamas vedvarende anstrengelser gennem flere årtier for at modvirke den stærke sekteriske tradition blandt tibetanske buddhister, som også ofte findes hos vestlige disciple.

UDVÆLGELSEN AF DEN NYE DALAI LAMA

Et af de vigtigste budskaber i udtalelsen fra den 24. september er, at kun Dalai Lama eller bestyrerne af hans linje kan træffe beslutninger om hans efterfølger og om udvælgelsesmetoden. Som forventet fastslår den kategorisk, at efterfølgeren ikke kan vælges „af nogen, inklusive dem i Folkerepublikken Kina“ andre end Dalai Lama og de, han har udpeget som sine linjeautoriteter. Den tilføjer, at detaljerne vedrørende udvælgelsesproceduren for Dalai Lama's efterfølger vil blive kundgjort om cirka 14 år, når Dalai Lama vil være omkring 90 år gammel. Den diskuterer således kun de tænkelige metoder for udvælgelsen, ikke identiteten af den person, der vil blive valgt. Dette skridt synes at være skabt for at formidle Dalai Lama's tryghed ved de langsigte-

de udsigter for implementeringen af en succesfuld overdragelse, og det giver ham masser af tid til at gøre tibetanerne vant til den nye procedure, som han foreslår.

I sin indledning analyserer udtalelsen genfødselens rolle i buddhistisk tankegang og argumenterer med, at dette er baseret på logisk ræsonnering, ikke på tro. Den diskuterer også den vigtige rolle, som reinkarnationen spiller i de tibetanske traditioner. Men faktisk handler hovedindholdet af udtalelsen ikke om reinkarnation. I stedet er det en omhyggeligt formuleret bekendtgørelse om behovet for at modificere reinkarnationssystemet, om ikke ligefrem at erstatte det, i det mindste i nogle tilfælde.

Dette bliver helt tydeligt hen imod slutningen af udtalelsen, hvor den kun opregner tre udvælgelsesprocedurer, som sandsynligvis vil blive brugt for at identificere Dalai Lama's efterfølger. Ingen af de tre procedurer involverer reinkarnation, sådan som den almindeligvis forstås – praksisen med at udføre en række spådomme, orakelforespørgsler og prøver i tre eller flere år efter en lamas død for at identificere et barn som hans reinkarnation. I stedet refererer de tre metoder, der diskuteres i udtalelsen, til „udstrålinger“ [eng.: emanation - tib.: sprul ba] snarere end blot reinkarnationer. På tibetansk er forskellen mellem de to meget mere subtil end på engelsk: begge refererer til en „manifestation“ af en lamas sind eller kvaliteter. En reinkarnation [tib. sprul sku] er en manifestation, der opstår senere som en separat krop, mens en „udstråling“ [sprul ba] er en, der kunne være af enhver art – selv det at indse meningen med en særlig belæring eller ide anses for en form for manifestation af lamaen. I århundredernes løb er mange lamaer i Tibet blevet anerkendt som udstrålinger af en særlig form af Buddha eller af en særligt berømt lama fra fortiden – ofte nogen der har levet for flere århundreder siden. Det er en person, som udtrykker eller afspejler kvaliteterne hos den bestemte buddhaform eller lama, men ikke den samme person. Man kunne sige, at en udstråling er som et spejlbillede eller afspejling af en særlig lama, mens en reinkarnation er det næste led i deres livskæde. Men der var ingen formel procedure for at identificere en udstråling, og en sådan anerkendelse blev sædvanligvis ikke brugt som en metode til at udvælge en efterfølger. De fleste af de, der blev anset for at være udstrålinger, var tidligere i deres liv blevet anerkendt som vigtige inkarnationer, så deres stilling og status var allerede afklaret.

I den nye udtalelse bliver en udstråling - i sammenhæng med identifikationen af en efterfølger - defineret som en person, der lever og er identificeret før forgængerlamaens død. Udtalelsen opregner tre måder, hvorved en udstråling kan anerkendes. Den første er, når en person ses at have den samme „sindsstrøm“ [tib. rgyud chig pa] som den ældre lama. Dette er et yderst teknisk udtryk, der betyder, at personens åndelige erkendelse er på et så fremskredent niveau, at vedkommende reelt har fælles bevidsthed med lamaen. Proceduren er allerede kendt under et andet navn: den er ækvivalent med den sjældne, men velkendte tibetanske praksis med at anerkende nogen som en „ma-ndey trulku“ [tib. ma-'das sprul sku], hvilket betyder en person, der er anerkendt som en reinkarnation før sin forgængers død.

Den anden og tredje udvælgelsesmetode synes nye. Den ene er for personer, der anerkendes som en udstråling på baggrund af deres tætte personlige kontakt med lamaen eller med hans livsværk og mål [„forbindelse gennem kraften i karma og bønner“]. Denne metode synes udformet for at tillade en stor spændvidde i valget og kvalifikationerne i søgningen efter en efterfølger. Den sidste metode er at anerkende en person som værende „fremkommet som resultat af velsignelser og udpegning“. Dette synes at tillade en person at blive udpeget som en udstråling, selv om de ikke havde arbejdet sammen med forgængerlamaen, og teksten nævner udtrykkeligt, at dette kunne tillade, at en „discipel eller en ung person“ blev udpeget.

Udtalelsen indikerer således - hvis man læser den omhyggeligt - at det er mere end sandsynligt, at Dalai Lama vil blive efterfulgt af en udstråling, ikke nødvendigvis af en barnereinkarnation. Det er muligt, at begge kunne finde sted – først en udstråling og derefter nogle få år senere også en reinkarnation. Men dette er ikke nævnt udtrykkeligt. Muligheden for en udstrålingsefterfølger er en nyskabelse, hvis det inkluderer en, der er udvalgt ved udpegning. Hvis et udstrålingssystem bliver anvendt, så vil efterfølgeren højst sandsynlig blive identificeret før den nuværende Dalai Lamas død og vil sandsynligvis være en voksen eller ung person, snarere end et barn.

FLERE EFTERFØLGERE

To vigtige detaljer fremgår tydeligt af udtalelsen. Den første synes at være en bekræftelse af, at en udstråling kan udpeges uden, at det er nødvendigt at fastslå, at han besidder en grad af erkendelse, der er identisk med Dalai Lamas:

„Eftersom disse muligheder er tilstede, når det drejer sig om et almindeligt væsen, så er en udstråling før døden, der ikke er af samme sindsstrøm, realiserbar.“

Dette bekræfter, at en udstråling kan udpeges af Dalai Lama, eller den kan udpeges af linjemyndighederne på grundlag af efterfølgerens særlige kvaliteter, så som hans [eller, i teorien, hendes] tætte forbindelse med Hans Hellighed, uden at være anerkendt som havende opnået same sindsstrøm som Dalai Lama.

Det andet punkt tillader mere end een udstråling: „I nogle tilfælde kan en høj lama have adskillige samtidige reinkarnationer, så som inkarnationer af legeme, tale og sind og så videre.“

Dette er et velkendt træk ved det tibetanske system og er ganske almindeligt hos høje lamaer, men er aldrig før forekommet med Dalai Lamaerne, eftersom de indtil dette år var troneholdere for den tibetanske stat, så mere end én fordringhaver til det politiske embede ville have været problematisk. Med elimineringen af Dalai Lamas politiske rolle er dette ikke længere tilfældet.

LINJEMYNDIGHEDERNE

Der nævnes i øvrigt et tredje punkt, som er helt nyt: linjemyndighedernes identitet specificeres. Linjemyndighederne – eller bestyrerne – for de fleste lamaer er staben og munkene på deres „labrang“ eller private residens,

der sommetider betegnes som et gods. Det er altid dette kontor, der har ansvaret for at søge efter en reinkarnation. Men med Dalai Lamaerne blev jobbet delt med den tibetanske regering, som vi så. Udtalelsen gør det klart, at den tibetanske regering nu ikke længere vil have ansvaret for bestyrelsen af Dalai Lamas linje eller efterfølgelsesprocessen. I Dalai Lamas fravær vil bestyrelsen af hans linje i stedet være i hænderne på „Gaden Phodrang Trust“, en hidtil ukendt enhed, der synes at være oprettet for nylig, og som siges at være placeret i det Private Kontor i Dharamsala. De embedsmænd, der vil bestyre denne forvaltning, og dermed hvad der i virkeligheden er et labrang, er der ikke blevet sat navne på, skønt der er nogen spekulation om, at de kunne omfatte den tidligere premierminister for eksilregeringen, Samdong Rinpoche, der for nylig indtog en stilling i det Private Kontor.

Udtalelsen siger også, at embedsmændene i Gaden Phodrang Trust skal konsultere overhovederne for de tibetanske buddhistiske skoler og de vigtigste orakler. De relevante orakler har altid været involveret i sådanne beslutninger, men inddragelsen af alle lederne af de tibetanske buddhistiske skoler er såvidt jeg ved ny. Den beslutningstagende proces er således - i hvert fald i princippet - adskilt fra den tibetanske regering, og ingen særlig status gives til gelugpa-skolen. Dette kunne være en betydningsfuld historisk ændring, eftersom Dalai Lamaernes linje i fortiden var stærkt forbundet med gelugpaortodoksien, også selvom nogle af Dalai Lamaerne overtog og forsvarede andre skolers praksiser. Nu ser det ud som om en mere økumenisk og ikke-sekterisk tilgang er blevet antydet.

KONKLUSION

I sammendrag antyder udtalelsen, at et udstrålingssystem højst sandsynligt vil blive anvendt til at vælge efterfølgeren til den nuværende Dalai Lama i stedet for - eller i tillæg til - reinkarnationssystemet. Den tibetanske offentlighed bliver tydeligvis forberedt på dette udfald. Begrebet udstråling er allerede velkendt i tibetansk buddhisme med mange høje lamaer, der også anses for at være udstrålinger. Men det er usædvanligt, om ikke enestående, at en anerkendelse af en udstråling bliver brugt som et formelt efterfølgelses-system.

Der er en åbenlys fordel for tibetanerne ved at benytte et udstrålingssystem. Eftersom det betyder, at efterfølgeren sandsynligvis ville være en voksen eller ung person, og at de sandsynligvis ville blive anerkendt før den nuværende Dalai Lamas død, kunne den største ulempe ved reinkarnationssystemet undgås: de cirka 20 år som det tager at finde og oplære en efterfølger. I fortiden forsøgte tibetanerne at løse interregnumproblemet ved at udpege en regent, men det slog næsten altid fejl, fordi regenterne blev anset som svage, med hang til korrupsion og med mangel på autoritet, selv om de næsten alle var „hutuktu'er“, eller reinkarnationer af højeste rang. Dette var en afgørende faktor i den historiske tibetanske stats svaghed. Det havde været ventet, at den nuværende Dalai Lama ville forsøge at komme med en ny løsning på det problem, og det er denne udtalelse tydeligvis.

Det er imidlertid århundreder siden, at det tibetanske folk har været ledet af en person, som er en udstråling, men som ikke samtidig er en højtrangerende reinkarnation, og nogle tibetanere har udtrykt utryghed ved udsigten til at følge en religiøs eller symbolsk leder, som kun har udstrålingsstatus. For første gang i over tre århundreder vil Dalai Lamas efterfølger ikke have nogen politiske pligter, men det kan stadig blive vanskeligt for hans efterfølger at oppebære støtte uden at være en reinkarnation.

Udtalelsen afspejler således mange praktiske overvejelser og hensyn. Primært synes den udformet for at give Dalai Lama og hans linjebestyrere en brugbar række muligheder, når de skal træffe deres valg. Mens den for eksempel viser, at der ikke er noget behov for at vente på opdagelsen af en ny reinkarnation, lader den den mulighed stå åben, at hvis et sådant barn skulle blive fundet, kunne han eller hun tage over fra den udstrålede efterfølger, når han eller hun bliver voksen. Men den har rod i tibetansk skik og er blevet præsenteret på en traditionel måde, som kan vise sig effektiv til at opnå støtte for det nye system i den tibetanske offentlighed, selv om den virkelige prøve først kommer, når den nuværende Dalai Lama er død.

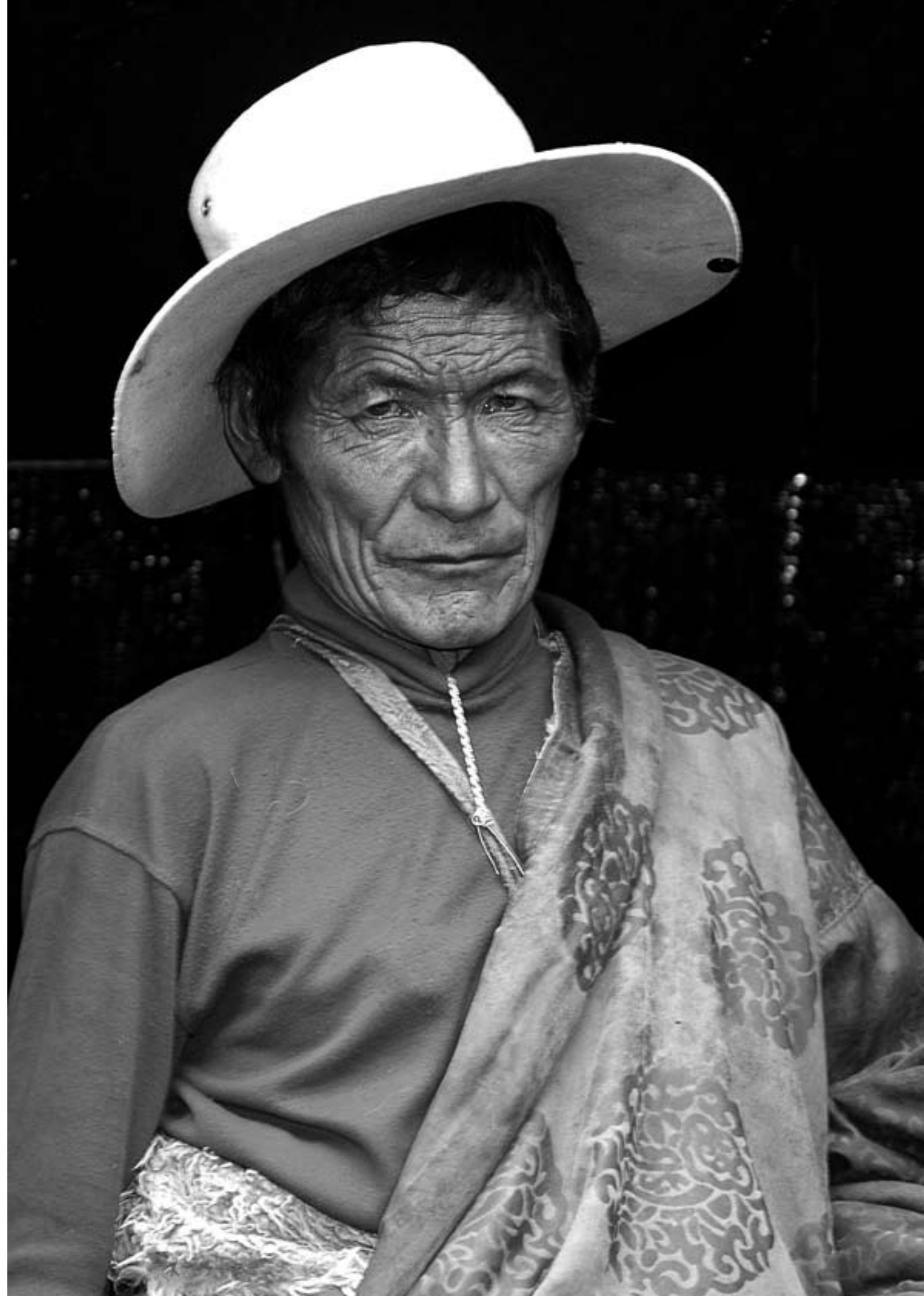
Dalai Lamas initiativ er en komplet afvisning af den holdning, der indtages af de nuværende kinesiske myndigheder. De har på deres side allerede afvist den som et misbrug af „historiske konventioner såvel som af love og forordninger“, idet de tilføjer, at „der er ingen sådan praksis for, at en levende Dalai udpeger sin egen efterfølger“ og anklager ham for „politisk hjernevask“, „politiske rænker og ondskabsfulde motiver“. Der er imidlertid ingen kendte tibetanske love eller forordninger om et efterfølgelses-system. I stedet har den tibetanske buddhistiske tradition altid lagt vægt på lamaernes evner og dygtighed til at tilpasse gængse skikke. Udspillet fra den 24. september er et eksempel på en sådan tilpasning, der involverer vigtige, men oversete elementer af tibetansk buddhistisk tradition, der anvendes pragmatisk for at imødegå svaghederne i reinkarnationssystemet. I sin helhed repræsenterer den Dalai Lamas vedvarende anstrengelser igennem hele sin karriere på at justere de religiøse og kulturelle traditioner, så de passer til de nutidige forhold.

Denne artikel blev bragt i The China Beat den 14. Oktober, 2011.

Kilde: <http://www.thechinabeat.org/?p=3873>

1. Se <http://english.peopledaily.com.cn/90001/90776/6231524.html>

Nomadekvinde fra Dzachuka, Tibet. Foto © Ellen Bangsbo

(åbent brev afsendt den 18. oktober 2011)

Kære udenrigsminister Villy Søvndal

Først et stort tillykke med dit nye job!

Når du i morgen møder Kinas udenrigsminister Yang Jiechi, håber vi, at du sætter Tibet på dagsordenen. I løbet af de seneste 2 uger er antallet af unge munke og nonner i Tibet, der sætter ild til sig selv som en protestform, eskaleret. Det er efter alle forlydender et resultat af den massive undertrykkelse, som især de buddhistiske klostre i Østt Tibet (dvs. uden for „Tibet autonome Region“) har været genstand for siden de folkelige opstande i foråret 2008.

I går satte den unge nonne Tenzin Wangmo ild til sig selv i byen Ngaba (kin. Aba) i Østt Tibet og gik i flere minutter omgivet af flammer mod byens centrum, mens hun angiveligt råbte slagord om Dalai Lamas hjemvenden og religiøs frihed, inden hun døde (<http://www.tchrd.org/press/2011/pr20111018.html>). Seks af de 9 tilfælde af selvfbrændinger, der er fundet sted i år, har forbindelse til det store Kirtikloster i Ngaba. De kinesiske myndigheder har slået særligt hårdt ned på befolkningen i Ngaba siden folkeopstanden i foråret 2008, og efter den første selvantænding den 16. marts i år afskar sikkerhedsstyrker klostret fra omverdenen og gennemførte „patriotisk genopdragelse“ (<http://www.hrw.org/news/2011/10/12/china-end-crackdown-tibetan-monasteries>).

Kinas voldsomme reaktioner på legitime tibetanske krav om religionsfrihed, selvstyre og Dalai Lamas hjemvenden forstærker uden tvivl den afmagt og afsky, som befolkningen i hele Tibet føler overfor det kinesiske styre. Hvis den kinesiske ledelses hensynsløse fremfærd får lov til at fortsætte uden et passende modsvar fra omverdenen, vil det kunne føre til en eskalering af urolighederne.

Yang Jiechi, der har en ph.d. i historie (<http://chinese-leaders.org/yang-jiechi/>), og som kalder Dalai Lama „the mastermind behind separatist sabotage“ og „personification of evil and deception,“ står i spidsen for Kinas diplomatiske bestræbelser på at undgå, at andre landes ledere mødes med Dalai Lama og sikre, at de bakker op bag den kinesiske historiefortolkning, der ser Tibet som en legitim del af Folkerepublikken - en omskrivning af historien, som Danmark desværre tilsluttede sig efter kinesisk pres i december 2009. Sådanne tiltag er med til at øge frustrationerne i Tibet. Når vestlige lande tilslutter sig den kinesiske historielægning, er det også med til at forhindre dialogen mellem Beijing og Dharamsala, eftersom det ikke mindst er

uenighed om Tibets historie, der har fået dialogen til at gå i stå (det sidste møde fandt sted i januar 2010). Kina insisterer nemlig på, at Dalai Lama skal erklære, at Tibet historisk har tilhørt Kina.

På den måde er der en tydelig parallel mellem Kinas adfærd overfor Tibet og de trusler, som Kina udsætter lande som Danmark for, såfremt vi ikke indordner os under den kinesiske magtelites ønsker. Vi mener, at Danmark og verdenssamfundet dels er nødt til at stå fast på visse grundlæggende principper i vores omgang med Kina og dels må søge at imødegå det epistemologiske grundlag for de urimelige aspekter af Kinas magtudøvelse ved at konfrontere de kinesiske ledere med fakta (se fx <http://www.tibet-justice.org/materials/>), der kan bidrage til at dekonstruere deres egne fortolkninger.

Vi håber, at du vil opfordre Yang til at trække sikkerhedsstyrkerne tilbage fra Ngaba, garantere tibetanerne fuld religionsfrihed (inklusive retten til at hylde Dalai Lama), frigive Tibets politiske fanger (<http://www.savetibet.org/action-center/current-ict-campaigns/political-prisoners>), stoppe brugen af tortur og indlede egentlige forhandlinger med Dalai Lamas repræsentanter.

Vi antager, at et af Yangs formål med at besøge Danmark er at presse den danske regering til ikke at møde Dalai Lama eller den tibetanske eksilregerings nye premierminister Lobsang Sangay i fremtiden. Vi opfordrer dig til at gøre det helt klart, at den nye danske regering ikke lader sig afpresse.

Med venlig hilsen

Anders Højmark Andersen
Formand
Støttekomiteen for Tibet
5055 2842

15 November 2011

Kære Anders Højmark Andersen,

Tak for dit brev af 18. oktober vedrørende Kinas politik overfor Tibet.

Tibet blev – på dansk foranledning - drøftet under min samtale med den kinesiske udenrigsminister, Yang Jiechi, d. 19. oktober 2011. Jeg gav i samtalen med Yang meget klart udtryk for regeringens Tibet-politik og understregede de klare danske synspunkter. Jeg henviste bl.a. til, at et flertal af Folketingets partier står bag den danske Tibet-politik, som har været drøftet flere gange i Folketinget – senest d. 27. maj 2011. Folketinget opfordrede ved den lejlighed også til, at dialogen mellem de kinesiske myndigheder og Dalai Lamas repræsentanter genoptages og føres igennem til et resultat, der sikrer tibetanerne reelt selvstyre inden for rammerne af den kinesiske forfatning.

I samtalen med udenrigsminister Yang Jiechi pegede jeg flere gange på behovet for at sikre tibetanernes rettigheder, herunder deres muligheder for at dyrke og frit leve deres kultur samt udøve deres religion. Jeg gav udtryk for, at en sikring af disse rettigheder kunne løse nogle af de grundlæggende spændinger, der eksisterer.

Regeringen fører en på samme tid kritisk og konstruktiv menneskerettighedsdialog med Kina – bilateralt og i EU-regi. Danmark forsøger via EU at styrke koordineringen i forholdet til Kina for at kunne tale med så megen vægt som muligt. Det er min og regeringens opfattelse, at vi bedst påvirker Kina effektivt gennem konkret samarbejde og en dialog, hvor der ikke efterlades tvivl om dansk holdning. Og at grundlaget for det bl.a. sikres gennem samarbejde og resultater på andre områder.

Med venlig hilsen

Villy Søvndal

REFERAT FRA GENERALFORSAMLINGEN I STØTTEKOMITEEN FOR TIBET TIRSDAG DEN 29/3 2011 I RYESGADE 90A

Dagsorden for generalforsamlingen jf. vedtægter:

- Valg af dirigent
- Formandens beretning
- Årsregnskab for 2010
- Fastsættelse af kontingent for 2011
- Indkomne forslag
- Valg af bestyrelse, to suppleanter og kasserer
- Valg af revisor
- Eventuelt

Generalforsamlingen var lovligt indkaldt og begyndte kl. 19:30.

Ad. punkt a) Valg af dirigent og referent.

Dirigent: Poul Damgaard.

Referent: Jens Christian Nielsen.

Ad. punkt b) Formandens beretning.

Formanden Anders H. Andersen fremlagde beretningen.

Beretningen blev godkendt.

Ad. punkt c) Årsregnskab for 2010

Regnskabet blev gennemgået og forklaret af foreningens kasserer, Susanne Johansen.

Indtægterne fra kontingenter er stort set som i 2009.

Salg af varer: Vi har ikke solgt meget i 2010. Varelagerets værdi er stabil.

Arrangementudgifterne er eksploderet i 2010. Det har tæret på vores kapital. Vi bør enten spare på udgifterne eller tjene flere penge i 2011.

Indsamlingen til jordskælvs ofre slutter den første maj 2010. I den anledning skal indsamlingsbøtterne tømmes og der skal laves et lille regnskab for indsamlingen.

Hovedtallene i regnskabet trykkes i Sneløven.

Regnskabet blev godkendt.

d) Fastsættelse af kontingent for 2011

Kontingenterne er uændrede, der var ikke varslet ændringer.

Der var diskussion omkring hvordan Støttekomiteen kan få flere betalende medlemmer.

e) Indkomne forslag

Der er ingen indkomne foreslag.

f) Valg af bestyrelse, to suppleanter og kasserer

Følgende blev valgt til bestyrelsen: Anders H. Andersen, Jens Christian Nielsen, Susanne Johansen og Joseph Dalley. Som suppleanter valgtes Poul T. Damgaard og Hans Skytte.

Bestyrelsen konstituerer sig ved førstkommande bestyrelsesmøde.

g) Valg af revisorer

Janne Wedenborg og Stella Lützer stillede op og blev også valgt af de tilstedeværende.

h) Eventuelt

Der er ingen punkter til eventuelt.

Generalforsamlingen sluttede cirka kl. 21:00.

Den 19. oktober mødte udenrigsminister Villy Søvndal Kinas udenrigsminister Yang Jiechi. Støttekomiteen for Tibet demonstrerede imod Kinas overgreb i Tibet ved Udenrigsministeriet.

Foto © Ove Lauridsen

Støttekomiteens bod på Christianias julemarked 2010.

Foto © Susanne Jobansen

ÅRSBERETNING FOR STØTTEKOMITEEN FOR TIBET I KALENDERÅRET 2010

Meget af vores tid og energi gik i første halvdel af 2010 med at organisere den folkelige modstand mod den erklæring, som den danske regering sendte til Kina den 9. december 2009. I den såkaldte 'verbalnote' anerkendte Danmark for første gang Kinas suverænitæt i Tibet og modsatte sig Tibets uafhængighed. Dermed forrådte regeringen – støttet af RV, S og SF – ikke blot det tibetanske folk, men også de værdier om frihed, menneskerettigheder og folkeret, som vi selv har baseret vores egen samfundsform på.

POLITISK ARBEJDE

Forud for en forespørgselsdebat om verbalnoten i Folketinget den 4. marts 2010 udarbejdede Støttekomiteen for Tibet en detaljeret analyse og kritik af det informationsgrundlag, som regeringen og et flertal i Folketinget havde truffet deres afgørelse ud fra. Ved at gennemgå Udenrigsministeriets egne akter om Tibet, der nu opbevares i Rigsarkivet, påviste vi en række alvorlige fejl, mangler, fordrejninger og løgne i de påstande, som regeringen lagde til grund for verbalnoten. Vores gennemgang af disse akter blev sendt til partiernes udenrigspolitiske ordførere forud for Folketingsdebatten, og vi har siden lagt dem ud på komiteens hjemmeside sammen med flere af de mest centrale dokumenter fra Udenrigsministeriet. En tidlig udgave af denne rapport blev desuden bragt i Sneløven i februar 2010.

Vi overværede naturligvis debatten i Folketinget den 4. marts, men desværre virkede det ikke som om ordførerne havde læst vores rapport. Enkelte af vores kritikpunkter blev dog taget op af Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

Op til debatten den 4. marts hjalp Støttekomiteen med at arrangere et besøg i Danmark af Dalai Lamas særlige udsending Kelsang Gyaltzen, som har deltaget i dialogen med Kina siden 2003, og lederen af Office of Tibet i London, Thubten Samdup. Vi stod for deres program og arrangerede deres møder med politikere fra flere partier samt med medier, NGO'er og Københavns Universitet.

Den 5. maj holdt Støttekomiteen for Tibet et oplæg om verbalnoten for Roskilde lokalafdeling af SF og diskuterede partiets Tibetpolitik sammen med Pernille Frahm.

Det tibetanske eksilparlaments formand Penpa Tsering besøgte Danmark den 8.-11. juni. Støttekomiteen for Tibet arrangerede møder med politikere og presse. Tsering mødtes desuden med repræsentanter fra Community for Internatio-

Traditionen tro holdt Støttekomiteen for Tibet den 10. marts 2011 en demonstration for at markere Tibets nationaldag. Det skete med en koncert på Nytorv med dLeap med Metta Kim Carter og Didy Levy & Same Vibration. Foto © Joe Dalley

nal Cooperation in Education and Development (CICED), der i samarbejde med Professionshøjskolen og finansieret af DANIDA støtter implementeringen af eksilregeringens nye uddannelsespolitik.

ARRANGEMENTER

Den 10. marts arrangerede vi traditionen tro en demonstration på Tibets nationaldag. Denne gang foregik den på Christiansborg Slotsplads for at demonstrere imod regeringens verbalnote om Tibet. Flere kendte navne stillede op for at støtte sagen. Udover Støttekomiteens egne musikere, Jens Christian Nielsen og Thomas Thor, bidrog sangerne og musikerne Metta Kim Carter og Kaspar Vig med deres egne kompositioner. Skuespiller Ellen Hillingsø oplæste Dalai Lamas 10. marts tale, og der var taler af DSU's formand Peter Hummelgaard, Folketingsmedlem Per Clausen fra Enhedslisten og Pema Andersen fra Studerende for et Frit Tibet. Vi tændte lys for de over 50 tibetanere, der er døde som følge af tortur indenfor de seneste år, og vi serverede te for at modvirke den bidende kolde forårsvind. Endelig sang herboende tibetanere den tibetanske nationalsang.

Foreningen afholdt sin årlige generalforsamling onsdag den 31. marts kl. 19.30 i Blågård Kulturhus. Efter generalforsamlingen viste vi Lhamo Tso: Behind the Sea, en helt ny opfølgning på Jigdrele: Leaving Fear Behind, som vi viste under vores Tibet Filmfestival i maj 2009. Desuden viste Jens Walter sin nye dokumentarfilm fra Tibet, optaget undercover i oktober 2009.

Den 1. maj havde vi en bod i Fælledparken, hvor vi delte informationsmateriale ud og solgte ting fra vores butik.

Ulovlig kinesisk efterretningsvirksomhed i Danmark? Det er tit at vi bliver fotograferet af kinesere, når vi laver offentlige arrangementer. Dette foto tog vi den 1. maj 2010, hvor vi havde en bod i Fælledparken © Margot Donkersloot

Den 30. september arrangerede vi en koncert for et frit Tibet i VerdensKulturCentret på Nørrebro. Hele tre bands spillede: Kenneth Thorup, Metta Kim Carter og Didi Levy & Same Vibration. Restaurant Himalaya leverede drikkevarer og varm tibetansk mad. Koncerten var velbesøgt og fik gode anmeldelser af de fremmødte. Overskuddet gik til ofrene for jordskælvet i Kyegudo i Østt Tibet.

Støttekomiteen for Tibet havde en bod på Christianias hyggelige julemarked den 15.-20. december, hvor vore aktive solgte tibetanske varer og delte informationsmaterialer ud.

INFORMATION SARBEJDE

Blandt hjørnestenene i Støttekomiteens informationsarbejde er Sneløven og vores nyhedsservice pr. email, Tibetnytlisten. Sneløven sender vi til alle vore medlemmer samt til udvalgte foreninger, biblioteker og politikere. Tibetnytlisten er en gratis nyhedsservice, som når ud til et stadigt stigende antal Tibetinteresserede i Danmark. Mange af disse nyheder sender vi desuden til pressen.

Foreningens hjemmeside er også et af de foretrukne steder, hvor danskerne henter information om Tibet. Den bliver bl.a. brugt af skoleelever, der laver opgaver eller har temauger om Tibet. Desværre halter opdateringen af den, og vi arbejder på en ny hjemmeside, der er lettere at føre à jour.

Samme dag som Folketingsdebatten om verbalnoten fandt sted, deltog komiteens formand i en P1 radiodebat med

Kinaeksperten Clemens Stubbe Østergaard. Vi udtalte os desuden til adskillige andre medier året igennem.

Vi skrev også læserindlæg til aviserne og arrangerede interviews, da Tibeteksperten Robert Barnett besøgte Danmark den 11.-14. november.

Gennem 2010 har vi hjulpet adskillige skolelever og studerende med deres opgaver om Tibet.

ANDRE AKTIVITETER

Efter det voldsomme jordskælv i Kyegudo i Østt Tibet den 14. april startede Støttekomiteen en pengeindsamling til ofrene. De indsamlede midler blev sendt til Yushu Earthquake Response, der er en sammenslutning af tibetanske organisationer i Qinghai.

I forbindelse med den Lille Havfrues rejse til Kina lavede komiteen en fotocollage, hvor vi udstyrede den berømte dansker med et tibetansk flag og udnævnte hende til ambassadør for Tibet. Ligesom havfruen efter nogles mening blev shanghaiet til Kina, har Tibet i alt for mange år været bortført - nu også med dansk regeringsstøtte.

Den sjette internationale konference for Tibetstøttegrupper (TSG'er) blev afholdt i Surajkund 30 km uden for Delhi i den nordindiske delstat Haryana den 5.-7. november 2010. Konferencen var arrangeret af Core Group for the Tibetan Cause, som er den koordinerende forening for Tibetorganisationerne i Inden. Støttekomiteen for Tibet deltog i konferencen sammen med ca. 300 andre deltagere fra 57 lande.

Vores kontorvagt, Lis Gilager, holdt butikken og kontoret åbne det meste af året. Hun sørger for alt, hvad der har med kontoret at gøre sammen med vores kasserer Susanne Johansen, som holder et vågent øje med foreningens økonomi samt foreningens administration. Jens Christian Nielsen har holdt vore computere funktionsdygtige og sikre i løbet af 2010.

Vi vil gerne rette en meget stor tak til alle de, der har givet os gaver i årets løb, og til alle vore aktive, der har gjort en stor indsats i 2010. Der har været et højt aktivitetsniveau, og det har kostet mange timers frivilligt arbejde. Tak for bidragene!

Og mange tak til vore trofaste såvel som nye medlemmer. Uden jer kunne vi ikke udføre vore mange aktiviteter.

Anders H. Andersen
Formand

Indeværende år 2010, kroner Sidste år 2009, kroner

RESULTATOPGØRELSE

Kontingenter	71.250	72.100
Gaver	7.100	5.269
Modtagne donationer	2.333	22.560
Salg butik og bod	18.722	49.982
Indtægter 1.maj	2.651	0
Fondsmidler	0	0
Tipsmidler	0	0
Nettoindtægter i alt	102.056	149.911
Vareforbrug, bøger mv.	-8.367	-18.892
Produktion af medlemsblad	-43.557	-41.064
Arrangementer	-24.568	-12.015
Administration	-12.282	-11.473
Udenlandske abonnementer	-143	0
Lokaleomkostninger	-23.686	-20.086
Drift og vedligehold butik	-7.250	-16.825
Donationer	-12.951	0
Omkostninger i alt	-132.804	-120.355
Resultat før renter	-30.748	29.556
Renteindtægter bank	1.026	2.119
Renteindtægter giro	0	0
Renteindtægter i alt	1.026	2.119
ÅRETS NETTORESULTAT	-29.722	31.675

BALANCE PR. 31. DECEMBER 2010

OMSÆTNINGS AKTIVER		
Varelager	32.535	31.703
Tilgodehavende debitorer	0	0
Likvide midler Støttekomiteen	86.048	113.686
AKTIVER I ALT	118.583	145.389
Egenkapital primo	143.045	111.370
Årets resultat	-29.722	31.675
Egenkapital ultimo i alt	113.323	143.045
KORTFRISTET GÆLD		
Skyldig regnskabsassistance	2.344	2.344
Indsamlede midler til Tibetan Village Projects	2.716	0
Modtagne fondsmidler til regnskabsår 2009	0	0
Forudbetalt kontingent	200	0
Gæld i alt	5.260	2.344
PASSIVER I ALT	118.583	145.389

DECEMBER 2011

Julemarked på Christiania

Støttekomiteen for Tibet har en bod på Christianias hyggelige julemarked fra torsdag den 8. til onsdag den 14. december. Dansk Selskab for Tibetansk Kultur er i samme bod den 15.-20. december. Markedet er åbent hverdage kl. 14-20 og i weekenden kl. 12-20.

JANUAR 2012

Så' der bif!

Søndag den 8. januar kl. 15.30 - ca. 18.00. Phendelings film-cafe med popcorn og cola. En rejsefilm om det „gamle“ Tibet, hvor vi besøger klostre, et trykkeri for buddhistiske tekster i Derge og nulevende yogier i afsides beliggende hermitager.

Arrangør og sted: Phendeling, Nørregade 7B, 2.th. 1465 København K, tlf.: 40 59 45 08

Deltagergebyr: Fri adgang. Donationer til centerets drift modtages med stor tak!

MARTS 2012

Demonstration for et frit Tibet

Den 10. marts. Annonceres i næste nummer af Sneløven.

AFSENDER: STØTTEKOMITEEN FOR TIBET,
RYESGADE 90 A, 2100 KØBENHAVN Ø
RETURNERES VED VARIG ADRESSEÆNDRING

PP
DANMARK

POSTBESØRGET BLAD
ID-NR 47734

